

Vpl. Pyhäjärvi

Keskiviikko 22. kesäkuuta 2016

Pyhäjärveläisyyden vaali - Karjalan puolustaja

N:o 6 61. vuosikerta

Viipurin läänin Pyhäjärven vuotuisten kesäjuhlien järjestelyvastuussa on tänä suvena Vpl. Pyhäjärvi-seura. Yhdistys sai oman lippunsa vuonna 2010, jota kuvassa esittelevät Kari Uusitalo ja Meeri Kuusisto.

Venäjä-tutkija tulee juhlapuhujaksi

Pyhäjärvi-juhlien juhlapuhujaksi saapuu kansainväliseen politiikkaan ja erityisesti Venäjään perehtynyt tutkija, professori Tuomas Forsberg.

SIVU 6.

70. Vpl. Pyhäjärvi-juhlat Järvenpäässä sunnuntaina 10.7.2016.

Juhlien ohjelma

JÄRVENPÄÄN KIRKKO

Klo 9.45 Seppelepartioiden lähettäminen

Klo 10 – 11.50 Messu

JÄRVENPÄÄN SEURAKUNTAOPISTO

Klo 11.30 – 14 Ruokailu

Klo 12.30 – 13.30 Kaiun muistoviesti -kilpailu

Klo 14.30 – 16 PÄÄJUHLA

Päätkeksi juhlakahvit

Tervetuloa kaikki karjalaisuudesta kiinnostuneet!

Kansallispukuiset värittävät katukuvaa

Katja Kaasalainen-Kalliomäen tyttäret Elina ja Emilia olivat Pyhäjärvi-lipun airueina valtakunnallisilla Karjalan Liiton kesäjuhlilla Seinäjoella viikkoa ennen juhannusta. Parin viikon päästä karjalaiset värittävät katukuvaa Järvenpäässä. Kuva: Yrjö S. Kaasalainen.

22. kesäkuuta 2016

“Kene jalka kapsaa, sen suu napsaa”

Tervetuloa 70. Vpl. Pyhäjärvi-juhlille Järvenpäähän Uudellemaalle. Olemme tottuneet viettämään juhlia paikkakunnilla, joihin pyhäjärveläisiä pääasiassa sijoitettiin. Mutta on juhlia pidetty kauempanakin: Turussa, Alavudella, Lappeenrannassa, Lahdessa ja vuonna 1998 entisellä kotiseudulla Karjalassa. Tällä kertaa käytännön järjestelyistä vastaa pääkaupunkiseudulla toimiva Vpl. Pyhäjärvi-seura ry, jolle nämä ovat neljännet juhla järjestelyt. Vpl. Pyhäjärvi-juhlia on vietetty jo vuodesta 1947 alkaen. Alkuvuosina eri puolille Suomea asettuneita pyhäjärveläisiä saapui tuhatmäärin. Vielä 1960-luvulla juhla vieraita oli yli 1000 ja 1970-luvulla eräänä kesänä ”kolmatta tuhatta”. Niinpä päiväjuhla oli pidettävä ulkosalla, useimmiten urheilukentällä. Näin oli vuonna 1976 ensimmäisen kerran Helsingissä vietettyjen juhlien pitopaikkanaakin pyöräilystadion Velodromi Käpylässä. Seuraavissa juhlissa vuonna 1986 juhla väki mahtui jo sisätiloihin Karjalatalolle. Pyhäjärvi-seuralle olisi ollut luontevaa järjestää juhlia siellä tänäkin vuonna, mutta ajat muuttivat: Karjalatalo on kiinni heinäkuussa.

”Ko tulluo kesä ja karpäsii, ni saap köyhäki ystävii”

Tämän kesän juhlit ovat aivan erilaisessa ympäristössä Tuusulanjärven historiallisella ja kulttuurisella maaperällä. Karjalaisuus on kuitenkin läsnä täälläkin. Tuusulaan ja Järvenpäähän sijoitettiin siirtolaisia Terijoelta ja Viipurin maalaiskunnasta. Järvenpään Karjala-Seura tuo heidän terveisensä juhlaamme. Tätä kirjoitusta varten luin Reino Äikiän kirjoittamaa Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön historiikka. Juhlilla on toistunut sama kaava: muistojen ilta, juhla messu, päiväjuhla ja siinä välissä Kaiun muistoviesti, jota on juostu vuodesta 1952 lähtien. Vuonna 1962 juoksijoi- ta oli peräti 64. Nyt jännitämme, montako joukkuetta osallistuu tänä kesänä. Kilpapaikan puitteet ovat vaatimattomat, mutta sopivat kaikenikäisille. Säätiön historiikka lukiessani huomasin, että olen vanhempieni mukana käynyt juhlilla jo vuodesta 1948 lähtien. Juhlita jatkettiin vierailemalla pyhäjärveläisten ystävien luona. Suodenniemen juhlilta 1956 löytyi mukava tieto: ”Muistoja menneiltä juhlaan toi entisen kotiseudun urkuharmoni, jonka ääreen urkuriksi asettautui opettaja Emil Korhonen.” Urkurina olen itsekin joskus juhlilla toiminut.

*Mutta meiltä laulun mahti
mennyt maan ei rakohon,
säveleiden sorja tahti
viel' ei vierryt pakohon.
Josko murhe mieltä painaa
tahi riemu kohottaa,
laulu, soitto, meiltä aina
yhtä herkäst' irtoaa.*

P. J. Hannikaisen kirjoittaman Karjalaisten laulun kuudes säkeistö (kirj.1881) kokoa karjalaisen heimon vuosisataisen historian ankarat kokemukset, jotka eivät kuitenkaan ole päässeet lannistamaan. Tänä päivänä siirtokarjalaiset eivät enää muistele kotiseutunsa menettämistä katkeruudella, vaan iloitsevat siitä, miten hyvin asiat nyt ovat. Pyhäjärvi-juhlien tehtävänä on pitää yllä karjalaisuutta, esi- isien työtä, sukupolvien yhteyttä ja perinnön jakamista. ”Sillä nykypäivää ei olisi ilman menneisyyttä, ja ilman muistoja ihmisen elämä olisi rutiköyhää.” Tullaan iloitsemaan toistemme tapaamisesta ja yhteisistä muistoista.

Tule mukkaa. Tervetullo!

RIITTA HIRVONEN

Vpl. Pyhäjärvi-juhlien
juh latoimikunnan
puheenjohtaja

Tervetuloa Järvenpäähän!

Järvenpään kaupunki kehittyi nopeasti. Asukasmäärä on nyt jo yli 41 000 asukasta. Järvenpää visioi tulevaisuutensa: ”Elinvoimaa ja kulttuuria parhaalla paikalla”.

Suomalaisten kaupunkien ja kuntien imagot on tutkittu ja Järvenpään kaupungin osalta tutkimus päättyi siihen, että kaupungin imago on Sibeliuksen Ainola. Järvenpäässä voi aistia sitä suomalaiskansallisen kulttuurin voimaa, joka on ollut itsenäisen Suomen syntymisen edellytys.

Olemmekin ylpeitä täällä runsas sata vuotta sitten syntyneestä taiteilijayhteisöstä. Tuusulanjärven itäran- nalla sijainneen taiteilijayhteisön perustaja oli Juhani Aho taiteilijapuolisonsa Venny Soldan-Brofeldtin kanssa. He houkuttelivat

tänne taiteilijaystäväänsä, kuten Eero Järnefeltin, Pekka Halosen sekä Jean Sibeliuksen.

Järvenpää on kulttuuri- kaupunki ja aivan erityisesti musiikkikaupunki. Tämä perustuu moneen asiaan. Järvenpää on täynnä musiikkia: on Ainola, Sibelius-Akatemian kurssikeskus, akustiikaltaan loistava Sibelius-sali, Meidän Festivaali, Sibelius -laulukilpailu ja Puistoblues. Kaupunki on kasvanut ja kehittynyt sykkeen ja sinfonian tahdittamina.

Kaupungissa vietetään Pyhäjärvi-juhlia, joten muutama sana myös siihen aihepiiriin liittyen. Karjalaisen asettuminen nykyisen Järvenpään kaupungin alueelle on ollut alueen asutushistoriassa merkittävä asia. Terijoen ja Viipurin maa-

laiskunnan asukkaista huomattava osa sai asuinse- dukseen nykyisen Järvenpään kaupungin alueen. Se on ollut aikanaan piristys- ruiske Järvenpään asemakylän kehittymiselle. Uusia asumuksia syntyi nopeasti ja takamaatkin tulivat asutetuiksi.

Järvenpää ei ollut vielä sodan jälkeen itsenäinen kunta, joten Järvenpään kauppalalla syntyessään vuonna 1951 kiittää myös terijokelaisia. Terijokelaiset löysivät täältä uuden kotiseudun ja se on ollut monin tavoin Järvenpäälle myönteinen asia. Sodan jälkeisen rakentamisen suuri- na vuosikymmeninä terijokelaiset olivat rakentamassa tätä kuntaa. He tulivat näkemään asemakylän muuttumisen kauppalaksi ja edelleen kaupungiksi.

Toivon Pyhäjärvi-juhlille kesäistä ja mukavaa yhdessäoloa kulttuurimaisemassa!

ERKKI
KUKKONEN
kaupunginjohtaja

Jumalanpalvelus:
Järvenpään kirkko,
Kansakoulunkatu
13 (parkkipaikka).

Päiväjuhla:
Järvenpään
seurakuntaopisto,
Järvenpääntie 640.

70. Vpl. Pyhäjärvi-juhlat sunnuntaina 10.7.2016 Järvenpäässä

Järvenpään kirkko, Kansakoulunkatu 13 (parkkipaikka)

klo 9.45 Seppeläparttioiden lähettäminen

- Tuusulan hautausmaalle
- Järvenpään hautausmaalle

klo 10 Juhlamessu

- liturgi Vesa Koivisto
- saarnaaja Silja Forsberg
- avustajat: Seija ja Juhani Aarto, Tarja Kopalainen, Juhani Forsberg
- kanttori Anssi Hirvonen
- urkuri Heikki Ruokanen

Messun jälkeen tiedotetaan linja-autokyydeistä Järvenpään seurakuntaopistolle.

Järvenpään seurakuntaopisto, Järvenpääntie 640

klo 11.30 - 14 Ruokailu päärakennuksessa

klo 12.30 - 13.30 Kaiun viestijuoksukilpailu urheilukentällä

klo 12 - 14.30 Kahvio auki liikuntahallissa ja tuotemyyntiä

klo 14.30 Päiväjuhla liikuntahallissa

Klo 16 70-vuotisjuhlakahvit tarjoaa Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö

Ruokatarjoilu buffetpöydästä

Fazer Food Service Oy
tarjoilee MENUN

Hinta: 20 euroa,
lapset 7-14 v 10 euroa,
alle kouluikäiset ilmaiseksi

Kaali-vihannessalaatti
Kaali-porkkana-paprikasalaatti
Salaattikastike

Kinkkukiusaus

Leipälajitelma ja levitettä

Ruokajuomat
maito, kotikalja ja vesi

Kahvi

Ruoka laitetaan tarjolle
noutopöytään klo 11.30-14

Päiväjuhlan ohjelma

Liput kannetaan sisään

Karjalan jääkärien marssi

Uusmaalaisen laulu

Tervehdyssanat

Karjalainen laulusikermä

Järvenpään Karjala

Seura ry:n tervehdys

Juhlapuhe

Juhlamarssi

Karjalaiseukon teatterimatka

Kalevalainen laulusikermä

Stipendit

Kaiun muistikilpailun tulos

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön

tervehdys

Karjalaisten laulu

Suomi-marssi

Liput poistuvat

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö tarjoaa

Kellokosken soittokunta

Vpl. Pyhäjärvi-seura ry:n pj. Riitta Hirvonen

Sakarit Laulupelimannit, joht. Anja Hinkkanen

kunniapj. Jaakko Mäkelä

prof. Tuomas Forsberg

Kellokosken soittokunta

kirj. Anneli Kammonen

Sakarit Laulupelimannit

Säätiön asiamies Kirsti Naskali

Säätiön pj. Pertti Hakanen

Säätiön hallintoneuvoston pj. Esko Pulakka

Kellokosken soittokunta

70-vuotisjuhlakahvit

Päiväjuhlan ohjelmalippu 15 euroa, alle 18-vuotiaat ilmaiseksi

Juhlia koskevat tiedustelut

riitta.hirvonen@kotikone.fi
puh. 050 4147359

kirsti.naskali@gmail.com
040 7192692

kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi
050 5905433

Mikäli juhlapäivän aikana
halutaan pitää
SUKUTAPAAMISIA,
niin ilmaisen tilavarauksen
voi tehdä pikimmiten
Riitta Hirvoselle

Rakkaamme

Helli Kaarina Henttonens. 2.12.1928 Vpl Pyhäjärvi
k. 30.4.2016 Äänekoski*Karjalan kunnailta alkanut tie
nyt sinut lepoon ja rauhaan vie.
Illan tullen sydän sammui
loppui vaivat maalliset.
Kauniit muistot meille jäivät
Suru suuri sanaton.*

Kaivaten

Riitta ja Rauno**Minna ja Risto****Niina, Jere, Väinö ja Tuomo****Aino sisko perheineen****Heikki veli perheineen****sukulaiset ja ystävät**Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakas sisareni

Anni Kyllikki Tenkanens. 19.1. 1931 Vpl Pyhäjärvi
k. 27.4. 2016 Huittinen

Kaipaamme ja kiitämme

Maija-sisko ja Antti**Kaleva ja Riitta perheineen****Raakkel ja Jukka perheineen****Jouni ja Pia****muut sukulaiset ja ystävät***Ja kun saapuu elon ilta
maasta taivaaseen käy silta.
Se on Jeesuksemme veri.
Joka uskoo taivaan perii.*

Helena Tenkanen

Siunaus toimitettu. Lämmin kiitos osanotosta.

Kirkonsanoma**Jo joutui armon aika**

Ei kauniimmin maan päällä laulaa voi,
kun kesäyö helkkyä ja ranta soi.
Satakielen laulu kun pulppuaa,
se kaikkien kielet laulamaan saa.

Oi kuulethan, Luoja, laulun sen,
jota rinnassaan piilottaa ihminen.
Siellä soivat kätkeyt kyneleet
ja hiljaiset toiveet haalistuneet.

Nyt annathan ääneni soida niin
yli rantojen maan päältä taivaisiin.
Satakielen kanssa näin kiittäisin
ja ääneni lauluun nyt liittäisin.

Nyt kiittää voin kaikesta minkä teit.
Minut vuosien vaikeiden halki veit.
Usein silloin kun sitä tiennyt en,
jo lahjoitit suuren siunauksen.

Tämän Anna-Mari Kas-
kisen Kansanlaulumessuun
sepittämän runon voit lau-
laa tutulla sävelmällä "Jo
Karjalan kunnailta lehtii
puu". Siitä syntyy mielestä-
ni itkunihana suvivirsi. Se
antaa herkat sanat myös
omalle kokemukselleni
Pyhäjärven rannalta, kun
kesäyö helkkyä, satakielen
laulu pulppuaa ja tuomien
kukat vaahtoa.

Kaikki menee ohi. Siinä
on elämän tuska ja siunaus.
Ohikiitävän hetken tekee
arvokkaaksi juuri sen ka-
toavuus. Kaipaamme myös
jotain pysyvää.

Juhannuksen sana julistaa
meille sekä katoavaisuutta
että pysyvyyttä: "Ihminen
on kuin ruoho, ihmisen
kauneus kuin kedon kuk-
ka! Ruoho kuivuu, kukka
lakastuu, kun Herran hen-
käys koskettaa sitä. Niin!

Ruohoa ovat ihmiset. Ru-
ho kuivuu, kukka lakastuu,
mutta meidän Jumalamme
sana pysyy iäti".

Johannes Kastajasta, jon-
ka nimi merkitsee "Jumala
on armollinen", hänen isän-
sä Sakarias ennusti: "Sinä
johdat hänen kansansa tun-
temaan pelastuksen, syn-
tien anteeksiantamisen. Näin
meidän Jumalamme hyvyys-
dessään armahtaa meitä".

Johannes Kastaja viittasi
Jeesukseen ja sanoi: "Kat-
sokaa: Jumalan Karitsa, joka
ottaa pois maailman syn-
nin!" Näin meidän Juma-
lamme hyvytydessään on
armahtanut meidät. Jo jou-
tui armon aika!

Siunattua kesäaikaa Py-
häjärvi-lehden lukijoille!

Mirja Tenkanen

Ylioppilaita

Lotta Hakanen sai val-
kolakin Sastamalassa Vam-
malan lukiosta 4.6. Yliop-
pilaat laskivat kukin ruu-
sun Tyrvään kirkon sankarivainajien muistomerkille.
Lotta kävi jättämässä ruu-
sun myös Karjalaan jää-
neiden muistoksi.

Lotan vanhemmat Pert-
ti ja Seija Hakanen, Per-
tin vanhemmat Jenny ja
Arvo Hakanen. Jenny oli
kotoisin Vpl. Pyhäjärven
Pyhäkylästä, vanhemmat
Matti ja Katri Savolai-
nen o.s. Kaasalainen.

Valmistuneita

Turun ammattikorkeakoulun myyntityön koulutusoh-
jelman myynnin johtamisen suuntautumisvaihtoehdossa
on tradenomiksi valmistunut Linnea Pirkkamaa. Hän
työskentelee ostajana metalli- ja kaivosalan teollisuusyri-
tyksessä. Vanhemmat Stiina-Liisa ja Juha Pirkka-
maa. Juhan isä Väinö Pirkkamaa (1922-2006) oli
syntynyt Vpl. Pyhäjärven Enkkuan kylässä.

Nykyisen Turun ammattikorkeakoulun eräs kiinteistö
on Sepänkadulla sijaitseva, alkuaan v. 1849 perustettu
Turun teknillinen reaalikoulu, myöhempi Turun teolli-
suuskoulu ja sittemmin Turun teknillinen oppilaitos.
Väinö Pirkkamaa kävi siellä teknillisen koulun tieraken-
nuksen linjan vuosina 1947-49 ja valmistui rakennus-
mestariksi.

Porilainen Katja Kaiku on valmistunut käsityön ai-
neenopettajaksi ja luokanopettajaksi Turun yliopistosta.
Hänen puolisonsa Juha Kaiku on valmistunut hermo-
ratakieronnan mestariksi. Katja on saanut aiempaan
vaatetusalan ammattikorkeakoulututkintoonsa stipendin
Pyhäjärvi-Säätiöltä. Heidän perheeseensä kuuluu myös
kolme poikaa Vilho 10 v., Veeti 8 v. ja Veikka 6 v.

Katjan vanhemmat Pirjo ja Kalle Järvinen, Katjan
isovanhemmat Elvi ja Esko Pohjolainen, Eskon suku
Vpl. Pyhäjärven Montrualta.

**Rakkaamme
Esko Aatu
Pärssinen**s. 13.3.1929 Vpl. Pyhäjärvi
k. 7.5.2016 Lohja*Tule tuuli, tuuli purtta,
vieös veikkosi venettä!
Anna juosta puisen purren,
mennä mäntyisen venehen
saarelle sanattomalle,
niemelle nimettömälle!
(Eino Leino)*

Eskoa kiittäen ja kaivaten

Airi**Vuokko perheineen****Timo perheineen****Kaarina****muut sukulaiset ja ystävät**Eskon saattotilaisuus on
pidetty Lohjalla.
Lämmin kiitos osanotosta.**KERRO
PERHE-
UUTISET**Pyhäjärvi-lehdessä.
Julkaisemme joka
numerossa tietoja
perhetapahtumista.Muistathan kysyä
asianosaisilta
luvan ietojen
julkaisuun, kiitos!**Tuleeko lehtesi
oikealla
osoitteella?**Soita osoitteen-
muutos puh.
040 730 2622
tai tee se
sähköpostilla tai
nettisivuilta löytyvällä
lomakkeellaOsoite ei muutu vain
postiin ilmoittamalla

Tervetuloa juhille ja kirkkoon Järvenpään

Järvenpää on vilkas, yhä kasvava, tiheään asuttu ja monelta osin moderni noin 41000 asukkaan kaupunki Keski-Uudellamaalla erinomaisten kulkuyhteyksien päässä. Rauta- ja moottoritietä pääsee tänne vaivattomasti. Tuusulanjärvi ja sen mukanaan tuoma kaunis järvimaisema luo leimansa kaupunkikuvaan varsinkin kesäisin. Järven ja sen ympäristön suojeluun ja puhtauteen on jo vuosikymmeniä panostettu merkittävästi.

Järvenpää on – kuten tunnettua – myös Sibeliuksen kaupunki. Ainolan koti on paikkakunnan tärkein turistikohte. Tätä kuvaa on myös vahvasti markkinoitu Järvenpäästä mainostettaessa. Kulttuuritarjonta on monipuolista niin musiikin suhteen kuin muutenkin. Erilaiset yhdistykset ja seuramat toimivat vilkkaasti.

Luonteenomaista Järvenpäälle on ollut ja on jatkuvasti vilkas muuttoliike. Väestö vaihtuu. Tutkimusten mukaan uusien asukkaiden, varsinkin pidemmältä pohjoisesta tulevien on vaikeampaa juurtua tänne. Oma ”oikea koti” on jossain muualla. Toissää käydään paljon myös Järvenpään ulkopuolella, lähinnä pääkaupunkiseudulla.

Nuorten ja lapsiperheiden osuus on niin ikään keskimääräistä suurempi. Tämä asettaa kaupungille monenlaisia haasteita erityisesti palvelujen tarjonnan suhteen. Järvenpäästä on kutsuttu myös – varsinkin aiemmin – koulujen kaupungiksi. Sijaitsehan täällä runsaasti kouluja ja eri alojen oppilaitoksia.

Monikulttuurisuus on viime vuosina lisääntynyt. Maahanmuuttajia ja muita uusia väestöryhmiä on löytänyt kotinsa Järvenpäästä. Täällä puhutaan jo lähes 50 erilaista kieltä.

Vanhastaan täällä on asunut myös karjalaisia, muodostuihan Järvenpäästä sotien jälkeen terijokelaisten asuttamisen paikkakunta. Myös muualta Kannakselta lähtöisin olevia perheitä ja erityisesti heidän jälkeläisiään asuu ja vaikuttaa yhä täällä. Nämä kaikki ovat tuoneet mukanaan kulttuuriansa, tapojaan ja yhdessäolonsamuotoja. Oman seuran puitteissa juhlietaan, tavataan toisia, harrastetaan ja vaalitaan perinteitä. Lähes joka kesä täällä viettää sukuseuroja ja yhdistyksiä omia kesäpäiviään ja juhliin.

Seurakunnallista elämää

Järvenpään seurakunta on jäseneltään lähes 30000 kättävä, moderni seurakunta. Lisäksi täällä on ortodokseja, joilla on oma viihättävä kirkkonsakin keskustan tuntumassa. Järvenpäässä on ollut jo vanhastaan omakeimainen tataarien yhdyskunta, joilla on oma pyhäntönsä, aikanaan maailman pohjoisimmaksi mainittu puinen moskeija.

Järvenpään luterilainen kirkko tulee vastaan Tuusulantietä ajettaessa. Ensinäkemältä sitä on vaikea tunnistaa kirkoksi, siksi moderni ja erikoinen on sen ulkomuoto. Se edustaa ns. betonibrutalismia. Siinä on 1960-luvun elementtirakentamista sovellettu kirkkoihin. Koristelu on minimaalista, tarkoitus on puhutella karuudellaan. Arkkitehtipiireissä luomus on kuitenkin arvostettu. Se on sittemmin julistettu suojeluskohdeksi.

Varsinaisia taideteoksia kirkossa on vähän. Alttarin etuseinää koristaa kuitenkin kuvanveistäjä Erkki Erosen veistämä suuri ja vaikuttava puinen Kristus-kruusiksi. Kirkonkellojen soiton eri sävelet ovat akateemikko Joonas Kokkonen käsialaa.

Seurakunnan toiminta on aktiivista, laajaa ja monipuolista. Uusia toimintamuotoja kokeillaan ja yhteyden tavoittamista seurakuntalaisiin pidetään eräänä päätavoitteena.

Seurakunta näkyy paikkakunnalla ja ajoittain katu-kuvassakin eri tapahtumien yhteydessä. Toiminta on vahvasti verkostoitunutta niin kaupungin suuntaan kuin myös paikkakunnan muihin alan toimijoihin. Toisaalta viimeaikojen uudet haasteet kirkosta eroamisineen on ollut todellisuutta myös täällä.

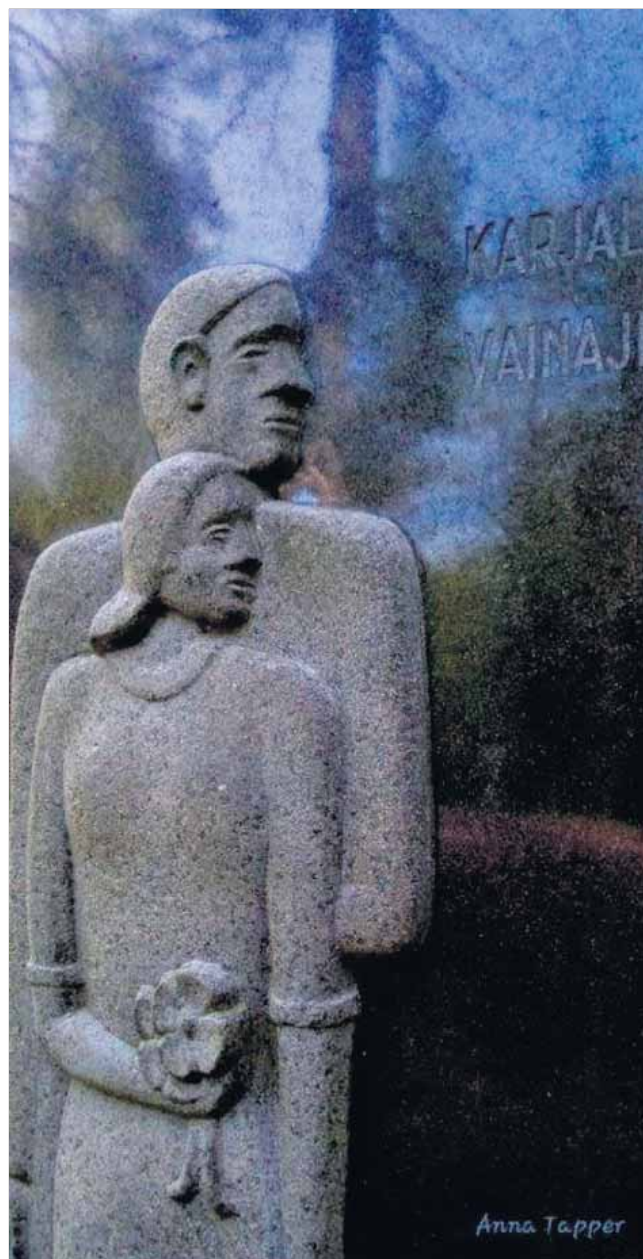
Tervetuloa Järvenpään ja Järvenpään kirkkoon.

SEIJA AARTO
Järvenpää
Vpl. Pyhäjärvi-
Seuran jäsen

Järvenpään kirkko. Kuva: Helena Lindqvist.

Karjalaan jääneiden muistomerkki.
Kuva: Anna Tapper.

Järvenpään
seurakunta

**Tervetuloa
messuun
sunnuntaisin klo 10
Järvenpään kirkkoon**

TALKOOVOIMAA talvitaan juhla järjestelyissä. Juhlien puuhenkilöihin kuuluvat mm. Eila Pärsinen (vas.), Kaisa-Liisa Korhonen ja Eeva-Liisa Miikkola. Kuva: Riitta Hirvonen.

SUVANNON SEUTU 1917-1921

elämää ja ihmiskohtaloita

Elämää ja ihmiskohtaloita
vuosilta 1917-1921

Tilaukset
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö ja
Vpl. Pyhäjärvi-seura

vpl. Pyhäjärvi

Kotisivut osoitteessa:
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Kansainvälinen politiikka ja Venäjä tutkijan työarkkana

Helsinkiläinen Tuomas Forsberg on Tampereen yliopiston kansainvälisen politiikan professori ja samalla Suomen Akatemian Venäjän tutkimuksen huippuyksikön varapuheenjohtaja. Hänet on kutsuttu juhlapuhujaksi 70. Vpl. Pyhäjärvi-juhlille Järvenpään 10.7.2016.

Miten kiinnostuit juuri kansainvälisen politiikan tutkimuksesta?

– Koulussa ja kouluikäisenä ylipäättään olin aina ollut kiinnostunut historiasta. Kun sitten tuli lukiossa opintopaikan valinnan aika, sain opinto-ohjaajalta Helsingin yliopiston opinto-oppaat. Niitä lukiessa kiinnosti sekä poliittinen historia että kansainvälisen politiikan suuntautumisvaihtoehto valtio-opissa. Lopulta valitsin jälkimmäisen enkä koskaan vaihtanut pois, toteaa Forsberg.

Miten ajankohtaista politiikkaa voidaan tieteellisesti tutkia? Eikö se ole pikemminkin mielipiteitten esittämistä?

– Nykyään on ollut paljon puhetta siitä, onko jotain eroa sillä, mikä on ansioituneen tutkijan ja jonkin asian harrastajan kanta – esimerkiksi ravintotieteissä – ovatko ne vain erilaisia mielipiteitä, jotka kumpikin voivat olla "omalla tavallaan" totta. Poliitikassa tämä on varsin yleistä. Poliittikan tutkijat eivät tietenkään voi olla vain objektiivisia tarkkailijoita ilman omia arvojaan ja muita vaikuttavia taustatekijöitä, mutta tutkijan ammattitaito on esittää oma kanta mahdollisimman pätevästi loogisen päättelyn ja empiirisen todistelun kautta.

– Tutkijoille usein esitetään kysymyksiä, joita he eivät ole suoraan itse tutkineet eikä tiedotusvälineissä ole usein edes mahdollista esittää näkemyksen perusteita – etenkin spekulatiivisesti "jos hyväksytään premissi a, niin siitä tulisi seurata b".

– Samalla on sanottava, että tutkijat eivät voi vain tyytyä omaan mukavuusalueeseensa eli siihen pieneen plänttiin, josta itse ovat sattuneet tekemään tutkimusta, vaan on kyettävä olemaan asiantuntija myös laajemmalla alueella,

jota koskevaan tutkimukseen on kuitenkin perehtynyt.

– Raja on kuitenkin liukuva sen välillä, milloin tutkijankin näkemykset ovat vain kansalaismielipiteitä ajankohtaisista asioista. Tiedotusvälineissä tätä rajaa on usein vaikea hahmottaa, koska toimittajatkään eivät voi tietää, missä tutkijan asiantuntijuuden rajat menevät, Forsberg selvittää.

Mitä tutkimusta teet parasta aikaa?

– Viimeaikainen tutkimukseni on liittynyt suurelta osin tavalla tai toisella Venäjään johtuen meidän lään olevista hankkeista. Viime aikoina olen kirjoittanut ja julkaissut tieteellisiä tekstejä niin EU:n, Naton kuin Saksankin suhteista Venäjään, mutta myös Suomen ulkopoliitikasta. Olen myös kirjoittanut historia-politiikasta eli siitä, mitä merkitystä menneisyyden hallinnalla on kansainvälisessä politiikassa. Tällä on luonnollisesti suora yhteys "Karjalan kysymykseen".

Olet Suomen Akatemian Venäjän-tutkimuksen huippuyksikön varapuheenjohtaja. Mitä kysymyksiä projektissa selvitetään?

– Tämän huippuyksikön perusideana oli selvittää, miten Venäjä "modernisoituu". Kun hakemusta kirjoitettiin, täytyy muistaa, että presidenttinä oli Dmitri Medvedev, jonka politiikan avainsanoja oli modernisaatio. Kysymys koski paitsi sitä, onko Venäjän modernisaation mallina länsi, Kiina vai jokin muu (oma) malli ja voiko modernisaatio ylipäättään toteutua vain malleja seuraamalla, miten tässä prosessissa poliittiset valinnat tuottavat erilaisia ei-aiottuja seurauksia, kun ne törmäävät rakenteisiin, jotka ovat olemassa riippumatta poliittisista päätöksentekijöistä.

Pitäisikö Suomen liittyä Natoon?

– Suomen Nato-politiikka on minusta tarkasteltava käytännöllisesti. Kun viitisitoista vuotta sitten kirjoitin kirjaa Natosta, oli vaikeata olla ottamatta mitään kantaa, jolloin päädyin siihen, että siinä tilanteessa jäsenyys olisi ollut Suomelle luontevaa, vaikka toi-

Perhepotretissa Nora Steiner-Forsberg, Ruuben 9 v., Rebekka 12 v., Rafael 3 v., sekä Tuomas Forsberg.

saalta asema sotilaallisesti liittoutumatomana ja Naton kumppanina ei ollut huono sekään. Vaikka silloinkin tuki puhuttiin siitä, miten jäsenyys vaikuttaisi Suomen ja Venäjän suhteisiin, keskustelussa oli silloin etualalla ennemminkin se, tulisiko Suomi Nato-jäsenyyden vuoksi vedettyä mukaan sotiin kaukana Suomesta, jotka eivät vastaisi meidän intressejämme saati arvojamme – ja tässä minusta Nato-jäsenyyden vaaroja liioiteltiin.

– Olen edelleenkin sitä mieltä, että Nato-jäsenyys sinänsä olisi täysin luontevaa Suomelle ja jos olisimme Natoon 2000-luvun alussa liittyneet, tuskin sitä nykyoloissa mitenkään laajasti kyseenalaistettaisiin.

– Nykyoloissa taas on selvää, että pyrkiminen Naton jäseneksi juuri nyt tuottaisi ongelmia, mahdollisesti enemmän kuin mitä jäsenyys ratkaisisi semminkin, kun koko poliittinen prosessi olisi epävarma. Ongelma tällä hetkellä on siis ennemminkin siirtymä Naton jäseneksi kuin jäsenyys sinänsä. Tässä tilanteessa minusta on tärkeintä, ettei Suomi ei ainakaan erkane Ruotsista, mikä oli myös ulkoministeriön tilaaman Nato-selvityksen ydin.

Mikä on suhteesi Karjalaan ja karjalaisuuteen?

– Minähän olen karjalainen ennemminkin oman valintani kautta kuin että ympäristö, saati geenit tekisivät minusta jotenkin automaattisesti karjalaisen. Mutta se mahdollisuus valita, omaa identiteettiään voi tehdä siitä osin vahvemman. Enhän minä mie ja

sie -kieltä puhu kuin sattumalta kieliyhteisöön sulautuneena eikä pääkaupunkiseutulaistelle karjalaisuus tuki arkielämässä se päällimmäinen identiteetti ole. Silti se on.

– Olen ollut aktiivisena Wiipurilaisessa osakunnassa ja sen kuorossa WiO-Lissa sekä pitkään myös Wiipuri-säätiössä. Aika ei tietenkään riitä kaikkeen, mutta kyllä karjalaisuus on niitä asioita, joita haluaisin edustaa, ylläpitää ja edistää, Tuomas Forsberg sanoo.

Haluatko jo kertoa, mitä teemoja käsittelet juhlapuheessasi 10.7.

– Yritän miettiä, miten voin yhdistää jotain siitä, mitä tiedän, johonkin siihen, mitä tunnen.

Tietääkö Pyhäjärvi-juhla sinulle myös muita "talkoohommia" kuin juhlapuheen pito?

– Olen luvannut olla käytettävissä, että juhlat onnistuvat, esimerkiksi kuskauksiin tai mitä tarvitaankin.

Millaista käytännössä arkesi on; asut pääkaupunkiseudulla, mutta miten paljon tehtäväsi kuljettavat muualla?

– Asumme Helsingissä, Haagassa, mutta työni on Tampereella, tuki osa työtöistä ja etenkin luottamustoimista on Helsingissä. Olen Tampereella luku-kausien aikaan useana päivänä viikosta, mutta se ei sinänsä haittaa. Matka on alle kaksi tuntia, sillä niin yliopisto kuin kotimmekin on lähellä asemaa ja junassa voi hyvin tehdä töitä.

– Olen yrittänyt perheystistä rajoittaa muuta matkustelua, mutta työhön liit-

ty väistämättä myös ulkomaille käynti. Erilaisia konferenssi-, luento- tai ns. kenttämatoja on kuitenkin vähintään toistakymmentä vuodessa.

Olet myös kolmilapsisen perheen isä. Mitä kotiväkesi kanssa vapaa-ajalla puuhaat?

– Perhe on tietysti tärkein. Jos jostain on täytynyt luopua, niin omista harrastuksista, mutta toisaalta sitä nauttii myös siitä, että saa seurata lasten kehittymistä heidän harrastustensa kanssa. Tyttäreemme Rebekka harrastaa viitenä päivänä viikossa ja muutamana päivänä myös aamuisin telinevoimistelua voimisteluseura Kiepiässä ja keskimääräinen poikamme Ruuben

taas treenaa kolmena päivänä viikossa jalkapalloa HIFK:ssa sekä kerran viikossa harrasteena telinevoimistelua, jossa oli myös nuorempana kilparyhmässä. Ruuben käy myös säännöllisesti pianotunneilla vaa-rin kanssa. Nuorin Rafael ei vielä harrasta itse mitään, mutta on kyllä esittänyt kykyään taaperovoimistelussa, myhäilee Forsberg.

– Harvaa lajia pystyy harrastamaan koko perheen kanssa, mutta yhdessä voidaan mennä uimaan, pyöräilemään tai hiihtämään ja laskettelemaan. Viime hiihtolomalla olimme Lapissa ja kyllä kaikki nauttivat siitä, mitä pääsivät tekemään, ja yöjuna oli jo elämys sinänsä.

– MRT

Luvassa 500 piirasta

Tuomaksen isä Juhani Forsberg on Vpl. Pyhäjärvi-seuran kunniajäsen ja mukana juhlarjestyksessä. Ruuanlaittoa ja leipomista harrastava teologian tohtori on luvannut leipoa juhlille 500 karjalampiirasta. -RH

Tuusula, Järvenpää ja Kellokoski kutsuvat

Tuusulan historia itsenäisenä hallintoyksikkönä alkaa vuodesta 1643, jolloin muodostettiin Tuusulan kappeliseurakunta. Siihen liitettiin osia Sipoosta, Helsingin pitäjistä (nyk. Vantaan kaupunki) sekä Nurmijärvestä.

Kunnassa oli lukuisia suurempiakin kyläkeskuksia. Rautatien rakentamisen (liikenteeseen 1862) jälkeen radanvarren kyläkeskukset kasvoivat ja teollistuivat kunnan muiden osien jatkaessa maatalousvaltaista elämää.

Sillä oli omat seurauksensa: Kerava erotettiin 1924 ja Järvenpää 1951 kauppaloiksi. Vähitellen Hyrylästä kehittyi kuntakeskus. Siihen vaikutti pääkaupungin läheisyys sekä venäläisen varuskunnan perustaminen 1850-luvulla. Itsenäisyyden aikana Hyrylässä toimi aluksi "Tuusulan tykistö" tunnettu kenttätykistövaruskunta ja kesästä 1957 läh-

tien Helsingin Ilmatorjuntarykmentti. Tuusulaan asutettiin jatkosodan jälkeen Terijoen ja Viipurin maalaiskunnan siirtoväkeä.

Talvi-sodan jälkeen Järvenpäähän ja sen lähistölle asutettiin suuri osa Terijoen asukkaista. Muista luovutettujen alueiden asukkaista poiketen useimmat heistä eivät jatkosodan aikana päässeet palaamaan entiselle kotiseudulleen, koska Terijoki pysyi sotatoimialueena koko sodan ajan.

Siirtoväki käsitti sodan jälkeen noin kolmasosan Järvenpään asukkaista. Heille lunastettiin tontteja Änäs, Seutulan, Haarajoen ja Isokydön alueelta, kun taas Terijolle ja Anttilaan muodostettiin rintamamies-tontteja. Vuonna 1949 Järvenpäässä oli noin 4000 asukasta.

Sanasta Kellokoskitulee mieleemme Kellokosken psykiatrinen sairaala, joka nykyisin kuuluu HUSiin. Ehkä muistatte myös elo-

kuvan Kellokosken prinssessa. Nimi tarkoittaa kylää, joka on Tuusulan pohjoisosassa ja sijaitsee näin ollen Järvenpään pohjoispuolella.

Kellokosken soittokunta on vuonna 1915 perustettu Keski-Uudellamaalla toimiva puhallinorkesteri. Vaikka soittokunta on nuori, soittokuntaperinne ja myös orkesterin juuret Kellokoskella ovat vanhat. Soittokunta on toiminut eri muodoissa yli 110 vuotta.

Seppelipartiot lähetetään kahdelle hautausmaalle: Tuusulaan siksi, että järvenpääläiset sotiemme uurit kuuluivat silloin Tuusulan seurakuntaan ja Järvenpäähän, jonne Järvenpään Karjala Seura ry on vuonna 1958 pystyttänyt Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkkin. Sodissa kaatuneitten vainajien muistomerkki on vain Tuusulassa.

RIITTA HIRVONEN

Kellokosken soittokunta konsertoimassa Tuusulan kirkossa 15.5.2016. Kapellimestarina toimi Seppo Pohjoisaho. Orkesteri musisoi myös tulevilla Vpl. Pyhäjärvi-juhlilla.

Sankarivainajien muistomerkki Tuusulassa.

Kilpailukutsu Vpl. Pyhäjärven voimistelu- ja urheiluseura "Kaiun" muistoviestiin 2016

Aika ja paikka:

Sunnuntaina 10.7.2016 klo 12.30-13.30

Järvenpään Seurakuntaopiston urheilukenttä,

Järvenpääntie 640, 00440 Järvenpää

Joukkueet, matkaja osuudet:

Joukkueessa on 3-5 osanottajaa. Rajoituksia iän tai sukupuolen suhteen ei ole. Viestin kokonaismatka on 1000 m. Vaihtopaikat ovat 200 m välein. Osuudet 200-600 m (joukkue päättää itse). Joukkueen kokoonpano, juoksujärjestys ja osuuspiteudet annetaan ilmoittautumisen yhteydessä.

HUOM! Viesti juostaan hiekkakentällä, jonka juostava leveys on 50 m. Edestakainen matka kentällä on siis 100 m. Osuuksien mukaisesti juostaan siis 2, 4 tai 6 kertaa edestakaisin ja vaihdot sen mukaisesti

Ilmoittautuminen ja osallistumismaksu:

Kirjallisesti 2.7.2016 (viimeinen postileima) mennessä

tai sähköpostitse

Reijo Paussu, Vatakuja 1 A 4, 00200 Helsinki

puhelin 0500 305 825, s-posti re.paussu@gmail.com

Ilmoittautumismaksu on 20 e / joukkue.

Maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä

Vpl Pyhäjärvi-seuran tilille FI32 1544 30000 0065 15.

Viitteeksi: Kaiun muistoviesti

MUISTOVIESTIKILPAILUN SÄÄNNÖT 2016

1§

Osanotto-oikeus on kaikilla joukkueilla, jotka haluavat osallistumalla kunnioittaa karjalaista urheilukulttuuria, esimerkiksi karjalaisseuroilla, yhdistyneillä joukkueilla, sukuseuroilla ja perhejoukkueilla

2§

Kilpailumatka on perinteinen 1000 metriä ja se juostaan viestiä vieden seuraavasti:

Vaihtopaikat ovat 200m, 400m, 600m ja 800m kohdalla.

Joukkueen jäsenten määrä on 3-5 juoksijaa. Osuudet ovat

joukkueen itse valittavissa. Joukkueen jäsenet voivat olla joko naisia tai miehiä ikään ja kokoon katsomatta.

3§

Kiertopalkinnon on lahjoittanut Vammalan Karjalaseura ry.

Kiertopalkinnon saa omakseen joukkue, joka on voittanut viestin kolme kertaa. Joukkueen jäsenet voivat vaihtua, mutta joukkueen asettaja ja nimi pitää olla sama. Kiertopalkinnon saa haltuunsa kunakin vuonna voittanut joukkue yhdeksi vuodeksi.

Mikäli viestin järjestämiseen tulee välivuotia, pitää kiertopalkinto luovuttaa väliaikaisesti Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön haltuun.

Vielä ehtii mukaan tämän kesän juhlaviestiin!

Karjalaiset mukana Vanhan kirjallisuuden päivillä Sastamalassa

Vanhan kirjallisuuden päivät järjestetään 32. kerran Sylvään koululla, Ojansuunkatu 8, Sastamalassa juhannuksen jälkeen torstaista lauantaihin. Mukana tapahtumassa on myös Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö yhteistyössä Vammalan Karjalaseuran kanssa.

Vuoden 2016 teemana on Lukkarin penkiltä Tylypahkaan, ja teeman mukaisesti ohjelmassa keskitytään kouluun ja koulutukseen.

Kirjanystäviä hemmotellaan notkuvilla kirjaöpöydillä ja monipuolisella ohjelmalla.

Ohjelma alkaa etkoilla jo torstaina 30.6. klo 16-18 Sylvään koulun juhlasalissa sekä Suomalaisen kirjan museo Pukstaavissa klo 19-20.30.

Varsinainen tapahtuma alkaa perjantaina 1.7. kello 10.00, kun ovet aukeavat yleisölle. Koulun ja teltan myynti- ja esittelypöytien ääreen pääsee perjantaina kello 10-18 ja lauantaina kello 10-17. Runsasta, monipuolista ohjelmaa on tarjolla sekä auditoriossa että juhlasalissa molempina päivinä.

Tapahtuman ruoka- ja juomapalveluista sekä iltojen telttaohjelmasta vastaa Vammalan Seura-huone. Tapahtuma on totuttuun tapaan pääsymaksuton.

*Hanki Vpl. Pyhäjärvi-tuotteita
juhlilla Järvenpäässä 10.7.
ilman postikulua.
Huom! Käteismaksu.*

OP Sastamala

varattu

Palveleva perheyrittäjä jo 50 vuotta
Linja-autoliikenne **ANTTI LAUHAMO OY**
Sastamala (03) 513 0412
Tilausmatkoja kaikenkokoisille ryhmille.

Monipuolinen
kesän ja syksyn
reissukalenteri
luettavissa
www.lauhamo.fi

Karjalaisia Vpl. Pyhäjärvi-juhlia vietetään jo 70. kertaa

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallituksen jäseniä vieraili juhlaohjelmien katselmussa 20.5.2016 Järvenpäässä.

Vpl Pyhäjärvi-seuran puheenjohtaja Riitta Hirvonen on juhlatuomikunnan puheenjohtajana onnistunut tiiminsä kanssa yhteistoimintaan vaikuttavaa jälkeä juhlien onnistumiseksi.

Kaikki asiat ovat kohdallaan. Aikataulut on jo löyty lukkoon, juhlaohjelma, seppelipartiot, ruokailu, juhlasali ja Kaiun muistovies-

tin kilpailupaikka. Kaikkiin juhla tapahtumiin on nimetty henkilöt asioiden hyvän sujuvuuden takaamiseksi.

Aikataulut, joissa on ollut paljon ajattelua ja pohtimista, ovat kylläkin hyvin tiukat, kun ajatellaan yksipäiväisiä juhlia, miten saadaan kaikki sopimaan juhlaohjelmaan? Hyvillä mielin voidaan kuitenkin todeta, että kaikki on valmiina ja juhlat onnistuvat varmasti oikein hyvin.

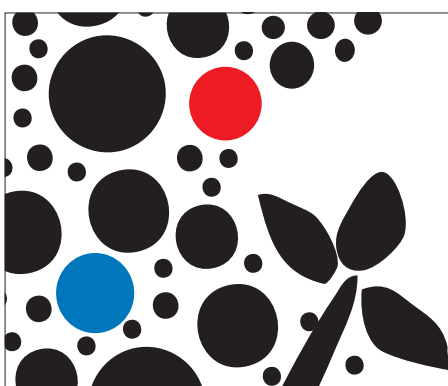
Kiitos kuuluu koko juhlatuomikunnalle hyvästä juhlien valmistelutyöstä. Tervetuloa Järvenpäähän seurakuntaopistolle nauttimaan kesäpäivästä ja mukavasta juhlasta.

Kuvassa juhlatuomikunnan ja säätiön hallituksen väkeä.

Mauri Hauhia
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön
hallituksen jäsen

Fazer

ONNITTELU!

Lehtitehdas Botnia Printin väki onnittelee
ja toivottaa riemukasta juhlaa!

botniaprint
Laatua ja luonnollisuutta

Monta hyvää syytä tulla Vpl. Pyhäjärvi -juhlille Järvenpään 10.7.

Nyt jo 70. kertaa järjestettävät Vpl. Pyhäjärvi-juhlat vietetään Tuusulanjärven ainutlaatuisessa kulttuurimaisemassa. Sunnuntain juhla on viime vuoden tapaan yksipäiväinen sisältäen messun, Kaiun muistoviestin sekä päiväjuhlan.

Tutustu nähtävyyksiin

Lähialueen mielenkiintoiset nähtävyydet antavat kuitenkin hyvän synn tulla Järvenpään jo lauantaina. Näin voit samalla matkalla tutustua omatoimisesti esimerkiksi Halosenniemeen, Ainolaan ja lottamuseoon. Näistä kerroimme lehdessä nro 3/2016.

Missä yöpyä?

Juhlien pitopaikassa, Järvenpään seurakuntaopistolla on mahdollista majoittua hintaan 60 euroa/henkilö.

Opistolta löytyy sekä kahden että yhden hengen huoneita, jotka ovat hotellitasoa sisältäen oman wc:n ja suihkun. Huoneissa on valmiina vuodevaatteet ja pyyheliinat. Kaikki huoneet ovat allergiahuoneita, joten lemmikkejä ei sallita. Ilta-palan voi varata erikseen.

Varaukset opistolle tulee tehdä juhannukseen mennessä. Varaukset Kati Väli-aholle numeroon 040 721 9293 tai sähköpostitse osoitteella kati.valiaho@seurakuntaopisto.

Hotelli Krapa sijaitsee Rantatien varrella ja siellä on 25 kahden hengen huonetta sekä yksi yhden hengen huone. Puhelin 09 274841, sähköposti info@krapa.fi

Hotelli Scandic Järvenpää on aivan Järvenpään keskustassa, rautatieaseman vieressä. Hotellissa on myös italialainen ravintola ja sekä kahvila.

Puhelin 09 27141, sähköposti jarvenpaa@scandichotels.com.

Kirsi Hedenstam

Tehdään yhdessä hyvät kaupat!

Meillä on runsaasti kohteita eri puolilla Suomea. Hoidamme kaikki maaseudun kiinteistövälitystehtävät ja AKA-auktorisoidusti vaativatkin arvioinnit.

Toimimme tiiviissä yhteistyössä
Metsänhoitoyhdistysten kanssa.
Tutustu meihin, palveluihimme ja kohteisiimme
www.metsatilat.fi.

Tilavahti valvoo

Rekisteröidy ja saat
kiinnostavat kohteet sähköpostiisi.

www.metsatilat.fi

Paikallinen ja Suomen johtava maaseutukiinteistöjen välittäjä.

OP Satakunta

MAASEUDUN TULEVAISUUS

100 vuotta Vuodesta 1916 Suomen asialla

Asiantuntevaa ja luotettavaa tietoa maataloudesta, metsästä
sekä maaseutuyrittämisestä 3 kertaa viikossa.

Kun haluat tietää mitä maaseudulla oikeasti tapahtuu, **TILAA OMA LEHTI:**
www.maaseuduntulevaisuus.fi/tilaa tai soittamalla 020 4132277.

www.maaseuduntulevaisuus.fi

Asiantuntijan matkassa®

TALLINK SILJA LINE

Karjalaisten pikkujoulu

ADVENTTIRISTEILY

Tallinnaan 4. - 5.12.2016 Baltic Queen

Hyttiluokka hinta/hlö	Henkilöä/ hytti	Sis. bussi- kuljetus	Ilman kuljetusta
Sisähytti (B-lk)	4 hlö	99,00	64,00
	3 hlö	117,00	82,00
	2 hlö	126,00	91,00
	1 hlö	142,00	107,00
Ulkohytti (A-lk)	4 hlö	119,00	84,00
	3 hlö	125,00	90,00
	2 hlö	138,00	103,00
	1 hlö	168,00	133,00
Lux	2 hlö	202,00	167,00
Lux	1 hlö	299,00	264,00

Lähde iloisessa seurassa toisena adventtisunnuntaina virittytymään joulun odotukseen!

Kuule Seppo Hovin, Taina Piiran ja Hannu Lehtosen Adventtikonsertti "Lauantain toivotut". Laula Kauneimmat Joululaulut ja tanssi laivan tähtiorkesterin tahdissa. Ehdit myös Tallinnan joulutorille ja paljon muuta.

Seppo Hovi ja Taina Piira

Hannu Lehtonen

Marjo Matikainen-Kallström Satu Hallenberg

Hintaan sisältyy

- valinnan mukaan bussikuljetukset Helsinkiin ja takaisin eri puolilta Suomea tai hinta alkaen Helsingistä
- risteily m/s Baltic Queenilla valitussa hyttiluokassa
- risteilyohjelma ja mukava matkaseura

Bussireitit

REITTI 8

EI KULJETUSTA

17.00 Helsinki, Länsiterminaal

Lomalinja 010 289 8100, 010 289 8101 ryhmä

REITTI 12

11.15 Kankaanpää, matkahuolto

11.55 Parkano, matkahuolto

12.45 Hämeenkyrö, pikavuoropysäkki

13.00 Viljakkala

13.25 Ylöjärvi, liikekeskus

13.45 Tampere, Vanha kirkko

17.00 Helsinki, Länsiterminaal

Lomalinja 010 289 8100, Matti Paavilainen,

040 7156256 matti.paavilainen@ppi1.inet.fi

Varaa ryhmällesi oma bussi ja reitti

Lomalinja 010 289 8101 ryhmä

Lomalinja

Asiantuntijan matkassa®

OTA YHTEYTTÄ JA VARAA LOMASI | 24H VERKKOKAUPASTA LOMALINJA.FI

TAMPERE p. 010 289 8100 | HELSINKI p. 010 289 8102 | RYHMÄT p. 010 289 8101

Puhelut 8,35 snt/puh +17,17 snt/min. Palvelumaksu 23 €/varaus. Verkkokaupassa palvelumaksua ei peritä.

TALLETUSTARJOUS

1,25%

talletus 18 kk

Minimi 30.000 euroa. Tarjous voimassa 30.9.2016 saakka.

POP Pankki

Kurikan Osuuspankki

Lähellä ihmistä

TAMPERE Hämeenkatu 31 / Puh. 020 1645 050

SIURO Siurontie 45 / Puh. 020 1645 070

www.poppankki.fi/kurikka

Tilaa oma Pyhäjärvi-lehti
tai anna ystävälle ja sukulaiselle lahjaksi!
Vuosikerran hinta edelleen vain 30 euroa.

Soita p. 040 730 2622
tai tilaa sähköpostilla tai Karjalan Liiton
kautta Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön nettisivuilta

Vpl. Pyhäjärvi-juhlat vuosien saatossa

Vpl. Pyhäjärvi-juhla on vuodesta 1947 lähtien vietetty varsin monilla paikkakunnilla. Ensimmäiset Siurossa pidetyt juhlat olivat yksipäiväiset. Säätiö, silloiselta nimeltään Pyhän-Säätiö, tuli vastuulliseksi juhlien järjestäjäksi seuraavana vuonna.

Juhlapaikkakunnat ovat olleet pyhäjärveläisten pääsijoitusalueilla, joissa juhlien järjestäjinä yhdessä säätiön kanssa ovat olleet voimalliset ja aktiiviset Karjalaseurat. Vuoden 1965 juhliin ei löytynyt yhteistyökumppania ja niinpä säätiö järjesti yksinään juhlat Karkun Ellivuoressa. Juhlaa on myös järjestetty Helsingissä, Turussa, Tampereella, Lahdessa ja Lappeenrannassa, joilla paikkakunnilla ovat toimineet pirteät Vpl. Pyhäjärvikerhot.

Evakkoaikaa muisteltiin Alavudella 1991 pidetyissä juhlissa. Juhlien yhteydessä paljastettiin Alavudelle evakkoaikana haudattujen vainajien muistomerkki. Muistissa on myös entisellä kotiseudulla vuonna 1998 järjestetyt juhlat.

Alkuvuosina juhlien pitopaikkoina olivat monesti varsin ahtaat seuratalot, joihin talkooväki kantoi lisäpenkkejä. Toisinaan oli ulkotiloissa säiden armoilla. Viime vuosina niin ulkoilmajuhlilla kuin pienistä seurataloista on lähes kokonaan siirrytty koulujen ja urheiluhallien tilaviin sisätiloihin.

Juhlajärjestelyt melkoinen talkootapahtuma

Vanhaa perinteistä käytäntöä noudattaen hyvissä ajoin Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö on käynnistänyt neuvottelut juhlien järjestämispaikkakunnasta. Yleensä jo edellisten juhlien päätös- vaiheessa on tulevien juhlien juhlatoimikunnan pu-

heenjohtaja on voinut toimittaa juhlakutsun.

Luonnollisesti juhlakan-saa kiinnostaa suuresti, missä seuraavat juhlat ovat. Säätiö yhdessä juhlatoimikunnan kanssa neuvottelee puitteet tulevien juhlien tapahtumista. Varsinkin silloin, kun juhlatoimikunnassa ei ole mukana henkilöitä, jotka jo aikaisemmin ovat juhlajärjestelyissä olleet mukana on tärkeää tuoda esiin tavoitteet ja toimenpiteet juhlien onnistumiseksi.

Useimmiten alkuneuvottelujen jälkeen juhlatoimikunta voi sitten suhteellisen vapaasti suunnitella, mutta myös vastata juhlien yksityiskohdista. Tuleva juhlatoimikunta on usein ollut tutustumassa meneillään oleviin juhliin ja tietysti jälkikäteen saanut tarkkoja tietoja ruokailijoista ja juhliin osallistuneiden määristä. Pienistäkin virheistä on otettu opiksi, jotta kaikki asiat tulisivat huomioitua seuraavissa juhlissa.

Juhlapaikkakunta tutuksi

Useimmiten juhlapaikkakunta on jo entuudestaan juhlaväelle tuttu. Siitä huolimatta muutaman vuoden tauon jälkeen moni paikkakunta on ulkoiselta olemukseltaan muuttanut muotoaan. Hyvissä ajoin Vpl. Pyhäjärvi-lehden palstoilla on aina esitelty paikkakuntaa ja sen pyhäjärveläisiä vaikuttajia.

Juhlanumerossa sitten kerrotaan tarkasti juhlien aikataulu ja eri juhlapaikat. Kunnan ja seurakunnan sekä paikallisen vastuullisen järjestävän seuran puolesta toivotellaan juhlakansa tervetulleeksi juhliin. Juhlanumeroon on taloudellista tukea saatu paikallisilta liikkeiltä kannatusilmoitusten muodossa. Tarkoituksena on, että jokainen juhliin osallistuja tulisi jo etukäteen hie-

Juhlakansaa Järisevän tykillä Suomenlinnassa 1976. Kuva Erkki J. Toivanen.

man tuntemaan juhlapaikkakuntaa.

Yksipäiväiset juhlat

Aikaisemmin kaksipäiväiset juhlat alkoivat kirkossa muistojen ilta -tilaisuutena, josta sitten siirryttiin ohjelmallisten iltamien pariin.

Sunnuntaina aloitettiin juhlajumalanpalveluksella, jossa useimmiten saarnan piti pyhäjärveläistäustainen pappi. Alkuaikoina juhlakansaa kutsuttiin kirkkoon vanhan Pyhäjärven kirkonkellolla. Kirkkotilaisuuksissa on tärkeää muistaa se, että seurakunnan kirkkoherra on kirkkonsa päällikkö ja hänen kanssaan on hyvissä ajoin sovittava toiminnoista kirkossa. Useimmiten on pystytty neuvottelemaan mm. kirkkoko-

lehti pyhäjärveläisen hengellisen toiminnan tukemiseen.

Myös kunnan viranhaltijoiden kanssa on luotava luottamuksellinen yhteistyö. Tämän avulla saadaan esimerkiksi juhlapaikkojen vuokraukseen hyvät puitteet. Kaiun muistoviestin ja sukuseminaarin järjestelyt ovat antaneet lisähuolta.

Vuoden 2015 juhlat Vammalassa olivat yksipäiväiset ja tämän kokemuksen tukena myös vuoden 2016 juhlat ovat yksipäiväiset ja siis Järvenpäässä sunnuntaina 10.7.

Juhlaravintola järjestää ruokailun

Juhliin saavutaan monesti pitkien matkojen takaa. Siksi juhlien ravintolan pitää

pystyä tarjoamaan kohtuuhintaista ruokaa juhlakansalle. Juhlaravintolan järjestelyt olivat entiseen aikaan paikalliselle seuran naistoitimikunnalle, marrantayhdistykselle tai maatalousnaisille oivallinen haaste ja näytön paikka. Tässäkin suhteessa on nyt tapahtunut muutos. Useimpien juhlapaikkojen ravintolaa pitää jokin suurempi yritys eikä keittiöön ole talkooväellä juurikaan asiaa. Ruokailutapahtuman osuessa sunnuntaille yritys joutuu käyttämään kallista työvoimaa ja tämä onkin omiaan nostamaan ruokailun hintaa.

Oman vaikeutensa muodostaa ruokailijoiden lukumäärä. Etukäteen on varsin vaikeata tarkkaan määrittellä ruokailijoiden mää-

rä. Juhlatoimikunta joutuukin tekemään sopimuksen ennakoarvioinnin perusteella. Jos arviot pettävät ja esimerkiksi ruokaa jää käyttämättä, juhlatoimikunta joutuu maksumieheksi. Jos taas ruoka loppuu kesken, saa juhlatoimikunta kuulla kunniansa. Useimmiten ravintola on toiminut kiitettävästi. Poikkeustapauksiakin tietysti on ja ruokailu on päässyt takkuilemaan. Jos entisajan häistä loppui ruoka kesken, ne häät muistettiin pitkään.

Juhlien ohjelma tärkeätä

Juhlien päiväjuhlan ohjelman tulee olla aina varsin arvokasta. Yksi tärkeimmistä juhlan ohjelmannumeroista on juhlapuhe. En

Kaiun viestissä ikämiehet Heikki Sirkiä ja Nestori Kaasalainen kapulan vaihdossa Ellivuoressa vuonna 1965. Tämänvuotiseen muistoviestiin ehtii ilmoittautua vielä 2.7.2016 mennessä.

Juhlakansaa entisen kotiseudun kirkkoaholla 1998. Huomioi juhlavieraita kuljettaneiden linja-autojen pitkä rivistö!

muista vuosien saatossa yhtään juhlapuhujaa, joka olisi epäonnistunut tehtävässään.

Juhlasaarna kuin myös juhlapuhe on taltioitu Vpl. Pyhäjärvi-lehteen, joten vanhoista lehdistä niihin voi tutustua vielä vuosikymmenienkin jälkeen. Lausuntaja musiikkiesitykset ovat omiaan täydentämään juhlan ohjelmaa. Päiväjuhlan kesto aika ilman väliaikaa on yleensä asetettu 1,5-2 tunnin mittaiseksi. Monesti päiväjuhlan jälkeen on vielä sukuseminaareja ja koulu-piirikokouksia.

Varsinkin päiväjuhla etenee ennakoitun aikataulun mukaisesti. Juhlan juontajalla on tärkeä rooli. Hän pystyy välijuontojen avulla muutamilla minuuteilla aikataulullisesti ohjailemaan juhlan kulkua. Juhlakansa on yleensä hyvin vastaanottavaisesti mukana ohjelman seurannassa.

Kerran eräissä karjalaisissa juhlissa kaksi vanhempaa naista keskusteli varsin äänekkäästi ohjelman aikana. Juhlan juontaja yritti varovasti hiljentää heidän puhettaan sanoen: "Seuraavaksi tulee yksinlaulesitys, jonka aikana pitäisi olla hiljaa". Tähän toinen naisista huomautti "mie situn siun laululuilleis mutta tätä naapurin Marrii mie en uo viitee vuotee näht".

Aikaisemmin lauantain iltamissa ohjelma oli hieman vapaampaa ja esimerkiksi pikkunäytelmien ansiosta juhlakansa sai hersyvät naurut esiin.

Juhlat kolmatta kertaa pääkaupunkiseudulla Vpl. Pyhäjärvi-Seura on kolmasti aikaisemmin ollut juhlien järjestäjänä. Vuoden 1976 juhlat olivat ensimmäiset Helsingissä järjestetyt.

Monille käynti Helsingissä oli silloin jo sinänsä elämys. Omalla autolla vanhemmat eivät uskaltaneet lähteä vilkkaaseen liikenteeseen, mutta olihan bussit ja junat, jotka kulkivat perille. Moni nuori sai elämänsä tehtävän lähteä opastamaan matkustamisessa isovanhempiaan.

Vuoden 1960 Vpl. Pyhäjärvi-juhlat pidettiin Huittisissa. Sunnuntain 6.8.päiväjuhlan juhlapuhujana oli jalkaväenkenraali Aarne Sihvo. Juhlan väliajalla vapausoturit piirittivät kenraalin (kuvassa viides vasemmalta) yhteiseen valokuvaan.

Jo ensimmäinen juhlapahtuma Suomenlinnassa Järisevän tykin äärellä vanhojen sotaveteraanien ympäröimänä oli valtaisa elämys. Tämän jälkeen koonnuttiin Tempeliläukion kirkkoon ja iltajuhlaan Karjala-talolle ja istumapaikat olivat kaikki käytössä. Juhlat kruunasi sunnuntaina juhlaumalanpalvelus Suurkirkossa ja päiväjuhla Velodromin pyöräilystadionilla oli sekin ihmettelyn paikka.

Eräs vanhaisäntä olisi halunnut nähdä, miten pyörällä kaarteista rataa ajetaan. Näissä juhlissa olikin maaseudun ihmisille monta erikoisuutta. Juhlatoimikunnan puheenjohtajana toimi Mauri Vanhanen apunaan kokeneet juhlaohjelmajärjestelijät Kaarle Viika ja Juhani Forsberg sekä tietysti innokas pääkaupungin pyhäjärveläisten talkoojoukko.

Myös toiset, vuoden 1986 pidetyt Helsingin juhlat, onnistuivat hyvin nytkin Mauri Vanhasen johdolla

mukana järjestelyissä asian-tuntevina avustajinaan Viika ja Forsberg.

Vuoden 1996 juhlien isäntänä toimi Juhani Forsberg, Kaarle Viika ja monet pyhäjärveläiset apunaan. Molemmat juhlat pidettiin Karjalatalon ja Käpylän kirkon tiloissa. Monista puheista, lausunta- ja musiikkiesityksistä sekä taitavasti rakennetuista näyttelyistä jäi juhlakansalle mieluista kuvaa.

Nyt lähdemme joukolla Järvenpäähän yksipäiväisiin juhliin heinäkuussa. Ajankohta on nyt hieman tutustaa aikaisempi ja niin juhla-paikkakunta kuin juhlapaikatkin ovat kokonaan uusia meille pyhäjärveläisille.

Juhlatoimikunnan puheenjohtaja Riitta Hirvonen talkoojoukkoineen tekee varmasti kaikkensa juhlien onnistumiseksi. Vpl. Pyhäjärvi-lehden palstoilta saamme lukea matkustusohjeet ja tiedot ohjelmista. Helsingin vilkkaasta liikenteestä me maalaiset nyt vältyimme ja uskoisimme ohjeiden mukaisesti hyvin löy-

Reino Äikiä toimi vuosikymmenet säätiön asiamiehenä ja hallituksen jäsenenä ja on säätiön kunniajäsen.

tävämme juhlapaikoille.

Hyvissä ajoin kannattaa tehdä lähtöpäätös juhliin lähtemisestä. Monet seuravat suunnittelemassa joukkokuljetuksia, joten helpotusta matkajärjestelyihin on luvassa. Yhä useampi tarvitsee nuorempaa sukua

avustamiseen juhlille, joten taasen on nuoremmilla loistava tilaisuus osallistua juhliin.

Järvenpäässä tavataan!

REINO ÄIKIÄ

Tiesitkö tämän Pyhäjärven vaakunasta?

Vaakunan kuviot on otettu Pyhäjärven kirkkoaholle 1936 pystytetystä lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkkin huipulla olevasta lyhdystä, jonka yläpuolella oli Karjalan vaakuna-kuvio. Idea on rovasti Kaarle Viikan ja heraldisessa muotoilussa avusti heraldikko, graafikko Kaj Kajander, 1989.

Vaakunan selitys: Punaissa kentässä kultainen lipuke, jossa musta, kulmikas tylppäkärkinen ankkuriristi; ristin alin sakara muita pitempi. Lipukkeen yläpuolella kaksi irtonaista, toisiaan vastaan iskevää käsivartta, joista oikea pitelee miekkaa, vasen käyrää sapelia; kaikki hopeaa.

Kirjoittaja Vpl. Pyhäjärvellä Laatokan maisemissa.

Kuvassa 1996 Helsingin juhlista eturivissä Helmi Savolainen, Kaarle Viika, Juhani Forsberg, rouva Sihvo ja Jouko Sihvo.

Urheiluseura Kaiun veteraaneja yhteiskuvassa KarkunEllivuorella 1965.

Muistokirjoituksia

Anni Tenkasen muistolle

Runsaslukuinen sukulaisten ja ystävien joukko kokoon-tui 21.05.2016 Huittisten kirkkoon Anni Kyllikki Tenkasen hautaansiunaa-mistilaisuuteen. Siunauksen toimitti Annin Toivo-veljen tytär, Mirja Tenkanen. Kauniista ja juhlavasta musiikista vastasi Annin Maija-sisaren poika, Jouni Maunula, yhdessä puolisonsa Piian kanssa.

Annin kummitytön, Raakkelin, kanssa olemme muistelleet Anni-tätiä ja hänen elämänsä. Anni oli syntynyt Vpl. Pyhäjärven Saaprun kylässä 19.01.1931. Hän oli nuorin Helena ja Matti Tenkasen 13-lapsisesta sisarusparvesta. Kahdeksanvuotiaana hän joutui lähtemään evakkotaipaleelle. Sotien jälkeen perheen sijoituspaikaksi tuli Huittinen. Uusi koti nousi Suttilaan, missä Anni varttui aikuiseksi. Isän ja äidin kuoltua 1950-luvun puolivälissä Anni yhdessä Soini-veljensä kanssa otti haltuunsa kotitilan.

Soinin perheellistyttyä 60-luvun alkupuolella Anni lähti opintielle oman ammatin saamiseksi. Hän kävi mm. kotitalouskurssin Huittisten kansanopistolla ja suoritti

kansankorkeakoulun Kar-kun evankelisessa opistos-sa työn ohella. Kasvatusala veti häntä puoleensa, ja hän suoritti myös lähikasvatta-jan tutkinnon. Anni teki pitkän työrupeaman Vääk-syssä Pelastakaa lapset-jär-jestön perheryhmäkodissa, ensin emäntänä ja sitten lähikasvattajana. Sydänsai-rauden vuoksi hän jäi eläk-keelle noin 55-vuotiaana ja palasi Suttilan kotiin.

Anni oli ”suvun sydän” Raakkelin kaunisti ilmai-sua lainatakseni. Hän toimi pitkään Tenkanen-Tengen-sukuseuran sihteerinä. Hän vaali tietoisesti karjalan murretta ja karjalaiskodin perinteitä. Hänen luonaan vierailevat saivat nauttia niin herkullisista pöydänantimis-ta kuin hilpeästä seurasta-kin. Anni-täti oli yhteyksien vaaliija. Hän muisti sukulai-sia ja ystäviä uskollisesti kor-tein, puhelinsoitoin ja esi-rukouksin.

Anni oli uskova kristitty. Jo lapsena hän oli omak-sunut uskon Taivaalliseen Isään ja Vapahtajaan Jee-sukseen Kristukseen. Tämä luottamus kantoi häntä kai-kissa elämän vaiheissa. Hän oli aktiivinen seurakunta-lainen ja tunsii omakseen

evangelisen herätysliikkeen. Usein vierailuitemme yh-teyteen liittyivät Siionin Kanteleen iloiset, armorik-kaat laulut. Lapsuudestani muistan, että Anni piti py-häkoulua Suttilan lapsille säästään lauluja viululla. Hyvän lauluäänensä omaa-vana hän osallistui myös kirkkokuoro toimintaan ja oli sukukvartetin varma alt-to.

Raakkeli Koskenkorva, Annin Maija-sisaren tytär, kuvaa Annin persoonalli-suutta näin: ”Anni-täti suh-tautui läheisiinsä tukien. En tiedä, miten raskaaksi hän tunsii roolinsa, mutta pie-nestä pitäen minulla oli tun-ne, että Anni oli minulle ikään kuin toinen äiti.

Annilla oli kuuntelemi-sen taito, taito myötätun-toon sekä konkreettiseen auttamiseen. Oman elämä-ni solmukohdissa hän osasi tulla avuksi tunkeilematta ja pyytämättä.

En muista koskaan kuul-leeni moitetta sellaisenaakaan hetkenä, kun sen ehkä oli-sin ansainnut.

Anni ei myöskään tuo-minnut ihmisiä, olivatpa heidän elämänarvonsa mi-ten eroavaisia hänen omis-taan tahansa.

Mielestäni Anni toteutti elämässään kristillisen rak-kauden arvoja ilolla ja sy-dämen uskossa.”

Viime vuodet toivat suu-ret muutokset Annin elä-mään. Terveystilasta syis-tä hän joutui luopumaan Suttilan kodista ja muutta-maan Lauttakylään. Terve-yys ja voimat heikkenivät, mutta omaisten ja koti-avun turvin hän kykeni elä-mään kotona käytännöllis-sesti katsoen loppuun asti. Muutaman viikon kestä-neen terveyskeskusajan jäl-keen hän nukkui pois kan-sallisen veteraanipäivän il-tana, huhtikuun 27. päivä-nä. Uskomme ja toivom-me mukaan hän sai syntyä kirkkauteen vanhaa, kristil-listä ilmaisua käyttäkseni.

Kauniin kevätään valli-nessa saatoimme rakkaan Anni-tädin Huittisten veh-reään kirkkopuistoon ke-vätlintujen iloisesti livertä-essä. Kiitollisuudella muis-telemme ja kaipaamme häntä.

MIRJA TENKANEN

RAAKKEL
KOSKENKORVA

Merkkipäiviä

Mirjami
Nahkuri
täyttää
100
vuotta

Mirjami Nahkuri syntyi 28.7.1916 Vpl. Pyhäjärven Kahvenitsassa Heikki Pärssisen (Tahvon Heikki) ja Miinan, omaasukua Soikkeli, perheen nuorimpana lapsena.

Hänen isovanhempansa isän puolelta olivat pyhäjärveläiset Tahvo Pärssinen ja Maria Piskanen ja äidin puolelta Matti Soikkeli ja Riitta Anttonen Parikkalasta. Pyhäjärvi lehdessä 7/2015 on tarkemmin kuvattu Mirjamin lapsuutta, nuoruutta ja evakkotaivalta.

Evakkomatkan jälkeen Mirjami asettui yhdessä miehensä Antin kanssa Virtatasalmelle, joka nykyisin kuuluu Pieksämäkeen. Noin 30 vuotta sitten tapahtuneen Antin kuoleman jälkeen Mirjami on asunut rivitaloasunnossaan ja kyennyt aivan viime aikoihin saakka huolehtimaan yksin tavanomaisista kotitaloustehtävistä. Vaikka ikä on alkanut nyt jo heikentää liikkumiskykyä Mirjamin muisti ja henkinen vireys ovat erinomaisessa kunnossa.

Kummitätiä onnittelee sydämellisesti

OLAVI PÄRSSINEN ja koko Tahvolaisten suku

Esko Pärssisen muistolle

Esko Pärssinen kesämökkkinsä laiturin äärellä Lohjan Lehmijärvellä 2011.

Äitienpäivän aattona 7.5.16, varhain aamulla tuli suuresta sisarusarjastamme viimeisen lisäksi elossa olleen, veljeni Esko Aatu Pärssisen aika lähteä suurille kalavesille Tuonilmaisiin. Esko oli syntynyt Aatami (Aatu) Juhonpoika Pärssisen ja Maria Juhontytär Kaasalaisen, Pärssisen, perheeseen 13.3.1929 Erkki Juhon kaksosveljenä Vpl. Pyhäjärvellä Kahvenitsan kylässä. Niin kuin nämä karjalaispojat, kaksosveljet olisivat päättäneet kokoon-tua juuri äitienpäiväksi jo edesmenneiden vanhempiemme ja sisarustemme luokse. Kaksosveli Erkki

kuoli 9 vuotta sitten äitien-päivän aamuna, joka sil-loin oli 13.5.2007.

Synnyinkoti, isämme 1910-luvulla rakentama, Kahvenitsan järven rannal-la, pihapiirissä, jolle koh-din sukuhaaramme tiede-tään asettuneen 1600-lu-vulla, on edelleen, sata vuotta vanhana, asuttuna paikallaan. Vanhemmilleni oli siellä syntynyt ennen kak-sospoikia viisi lasta, joista kolme oli kuollut heikkout-taan jo vauvoina. Voi vain kuvitella, miten suuri ilo, menetysten ja surun vuosi-en jälkeen, kaksospoikien Erkin ja Eskon syntymä aikana oli, kun perhees-sä ennen heitä syntyneistä

lapsista oli jäljellä enää vain kaksi tyttärtä. Maanviljelijä-perheessä katsottiin siihen aikaan, että poikien synnyt-tyä oli elinkeinon jatkami-nen turvattu. Kaksosten jälkeen syntyi vielä kaksi tyttärtä ja yksi poika. Me kaikki seitsemän aikuiseksi varttuneesta sisarusarjasta synnyimme Vpl. Pyhäjär-vellä.

Perheen evakkomatka päättyi talvisodan aikana Alavudelle. Sieltä palattiin syksyllä 1941 takaisin koti-in, joka vuodesta 1936 lähtien sijaitsi Heinosis-sa, samaan kahvenitsalaiseen kotitaloon kuuluneilla tiluk-silla. Kaksosveljet aloittivat kansakoulun Kahvenitsan koulussa. Sotavuosina op-pivelvollisuuden suoritta-minen jatkui useassa eri koulussa, viimeksi syksystä 1942 kevääseen 1944 Kah-venitsan koulussa. Toinen evakkomatka päättyi Keu-ruulle Kortemäkeen ja siel-tä edelleen ensin Suonie-melle. Perhe muutti vielä kerran asettuen 1946 Kiik-kaan, nykyiseen Sastamalan pitäjään. Ensin asuimme toisen evakkoperheen kans-sa Ritalan mäellä renkitu-vassa. Ruotsilankylälle, Kal-lioniemeksi nimetylle tilalle, omaan kotiin pääsimme asumaan, alkuun ensiksi ra-kennetun navettarakennuk-sen päätyyn, kunnes sitten joulukuksi 1948 valmistuneeseen asuinrakennukseen.

Vanhempieni ikääntyessä kaksosveljistä Erkki per-heineen asettui heidän avukseen pitämään Kallio-niemen tilaa ja hänestä tuli tilan isäntä. Opittuaan ko-keneiden vanhempien kir-vesmiesten ”oppipoikana” kirvesmiehen ammatin, jos-ta tuli hänen elämäntehtä-vänsä, Esko muutti 1950-luvun alussa kotoa töihin, ensin pariksi vuodeksi Tam-pereelle ja sitten olympia-kesänä 1952 Helsinkiin. Siit-tä tuli vuosikymmeniksi Eskon ja hänen perheensä kotikaupunki. Hän avioitui 1954 Airi Kirsti Wahl-roosin kanssa ja perhee-seen syntyi tytär Vuokko 1955 ja poika Timo 1960.

Kolmekymppisenä Esko oli Ovila Oy:n palvelukses-sa ja teki erilaisia design-sisustusrakentamisia. Työt veivät taitavana tunnettua kirvesmiehen-puuseppää ul-komaille asti. Esko oli mm. rakentamassa suomalaisen designin näyttelytilaa Parii-sissa Algerian sodan aikoi-hin, samoin sisustamassa Finnairin toimistotiloja myös Pariisissa. Mielenkiin-toisiin ja vaativiin kohtei-siin kuului myös työ olla uusimassa Kekkosen ai-kaista Tamminiemen sisus-tusta. Pariisissa Esko pärjä-si sujuvasti elekielellä ja Tamminiemen herrankin kanssa syntyi sananvaihto ainakin niin päin, että presi-dentti teki Eskoon elinikäi-sen vaikutuksen. Esko pääsi toteuttamaan sen ajan tun-nettujen muotoilijoiden, kuten Ilmari Tapiovaa-

ran ja Timo Sarpanevan suunnitelmia. Heillä oli Eskoon suuri vaikutus, sai-pa poikakin sitten etuni-mensä Sarpanevalta. Suu-rimman osan työurastaan Esko oli kuitenkin Kopio-palvelu Oy:n, myöhemmin Valopaino Oy:n, palveluk-sessa. Hän toteutti firman sisällä erilaisia rakennus- ja sisustustöitä ja rakensi fir-malle mm. vapaa-ajan tilat Kuusamoon. Tämän työn-antajan palveluksesta hän jäi eläkkeelle 65-vuotiaana.

1960- ja 70- lukujen vaih-teessa Esko ja Airi rakensi-vat mökin Lohjan Lehmijärvelle, tämä oli hänelle suuri vapaa-ajan saavutus. Esko sovelsi siinä ammat-titaitoaan puurakentajana ja huonekalupuuseppänä. Mökillä Esko oli innokas kalamies kesät talvet. In-nostus kalastamiseen oli peräisin jo lapsuusvuosien kalareissuilta Pyhäjärvellä. Esko on kirjoittanut kalas-tusmuistoistaan Kiimajär-vellä Alakylän-Kahvenitsan-koulupiirin kyläkirjaan. Työvuosina ja vielä eläk-keelläkin hän kävi innok-kaasti keilaamassa. Mutta luonnon tarkkailu, sienes-tys, marjastus ja ehdotto-masti tärkeimpänä kalastus Lehmijärvellä ja retkillä Kuusamoon olivat mieluis-ta puuhaa silloin, kun Esko malttoi metsätöiltä, halon-hakkuulta ja mökin kun-nostukselta. Työ oli hänelle keskeisin elämän sisältö.

Esko ennätti aikuisiässä

käydä useita kertoja lap-suusmaisemissaan niin Kah-venitsassa kuin Heinosis-sakin. Ensimmäisen uhka-rohkean retken kotipaikoil-le Karjalaan, metsiä pitkin kierrelleen, hän teki jo Keu-ruulta käsin jatkosodan vielä kestäessä yksin, 15-vuoti-aana Pyhäjärvelle. Teimme kaksosveljeni ja Eskon tyt-tären kanssa 1982 niinikään salaa retken Heinosiin Le-ningradista käsin. Matko-jen tultua luvallisiksi 1990-luvulta alkaen Esko osallis-tui kotiseutumatkoihin lisäksi muutamia kertoja talkoo-laisena Pyhäjärven sankari-haustausmaan ja muisto-merkkien kunnostustöihin. Viimeiseksi yhteiseksi Kar-jalan matkaksemme Eskon kanssa jäi sukuseuran mat-ka elokuussa 2010.

Esko puolisoineen muut-ti 2008 asumaan Lohjalle, lähemmäksi kesämökkiään. Sairastuttuaan viisi vuotta sitten imusolmuke syöpään, mistä hän toipui, ja sittem-min vanhuusikäisille tyypil-lisiin sairauksiin terveyden-tila heikkeni vähitellen vii-me vuosina. Yllättäen hän menehtyi vajaan kolmen vuorokauden sairaalajak-sen päätteeksi keuhko-kuumeeseen. Eskoa jäivät kaipaamaan lähiomaisina puoliso sekä tytär ja poika perheineen, sisar ja laaja sukulais- ja ystäväpiiri.

KAARINA
PÄRSSINEN
Esko Pärssisen sisar

Sää suosi Pärssisen sukuseuran kokousta Kangasalan Äijälässä. Osanottajat kokoontuivat ulos ryhmäkuvaan. Kuvat: Seija Pärssinen.

Antero jatkaa Pärssisten puheenjohtajana

Pärssisen sukuseuran sukkokokous pidettiin toukokuun 22. päivä Kangasalan Äijälän juhlatilassa.

Sukuseuran puheenjohtaja Antero Pärssinen Hololasta valittiin uudelleen puheenjohtajaksi, ja samoin varapuheenjohtaja Marja Huovila Heinolasta valittiin jatkamaan. Hallituksen jäsenistä jatkavat Seija Pärssinen Heinolasta, Vuokko Pärssinen-Tainio Helsingistä sekä Kyösti Pärssinen Helsingistä. Timo Pohjolan tilalle uudeksi talous- ja jäsenasioiden hoitajaksi valittiin Eija Herlevi Vantaalta. Ilmo Pärssisen tilalle hallituksen jäseneksi valittiin varajäsen Olavi Pärssinen Tampereelta.

Hallituksen varajäseninä jatkavat Taisto Helle Espoosta, Erkki Pärssinen Lahdesta, Sakari Pärssinen Punkalaitumelta ja Martti Pärssinen Helsingistä. Olavi Pärssisen tilalle varajäseneksi valittiin Kari Näriäinen Tampereelta.

Kokous sujui äänestyksittä ja yksimielisesti Pentti Korkan jämäkällä puheenjohtajalla.

Antero Pärssinen esitti huolensa seuran jäsenmäärän kasvun hiipumisesta. Seuran talous on jäsenmaksujen varassa, kun esimer-

kiksi varoja tuonut Karjalan-matkailu on hiljalleen hiipunut. Tavoitteena on edelleen seuran jäsenmäärän kasvattaminen 200:aan.

– Suvun jäsenten tekemistä dna-tutkimusten tuloksista sen verran, että voimme nyt vastata kysymykseen, että olemmeko me kaikki Pärssiset samaa sukua. Olemme, Antero Pärssinen kertoi.

Ennen varsinaista kokousta kuultiin keittiömestari Pekka Pärssisen viihdyttävää kerrontaa karjalaisesta ruokaperinteestä, ja tämä herätti keskustelua myös yleisössä. Yhdessä pohdittiin muun muassa olisiko parempi puhua karjalanpiirakasta vai -piiraasta ja päädyttiin piiraaseen.

Kotitalousopettajan töitä tehnyt Eila Savia muistutti, että piirakat poimutaan eikä rypytetä, koska teräväreunaiset rypyt palaavat uunissa.

Ilmo Pärssinen muisti mummonsä kirjoittaneen, että karjalanpaistia alettiin kutsua karjalanpaistiksi vasta, kun evakkoon lähteneet karjalaiset toivat ruuan mukanaan sotien jälkeen.

Pekka Pärssisen mukaan karjalanpaistissa liha kypsyy matalalla lämmöllä vähässä nesteessä tavalla, jota

Keittiömestari Pekka Pärssinen viihdytti kokousväkeä esitelmällään karjalaisesta ruokaperinteestä. Etualalla seuran puheenjohtajana jatkava Antero Pärssinen.

jäljitellään moderneissakin keittiöissä.

Varainhankinnan tueksi tilatut Pärssisen sukuseuran logolla varustetut myyntituotteet eli kortit, kynät ja postimerkit tekivät kaupansa.

Seura sai kaupattavat artikkelit lahjoituksena henkilöltä, joka ei halua nimeään julkisuuteen. Kokousväki palkitsi lahjoittajan raikuvilla suosionosoituksilla.

Sukukirjatoimikunnan jäsenet keräsivät tekeillä ole-

vaa sukukirjaa varten kokousväeltä vanhoja valokuvia. Kirjaa varten saatiin talteen myös kirjallisia muistelmia ja dokumentteja.

Suvun eri haarojen kuvia ja tarinoita voi edelleenkin toimittaa kirjatoimikunnan jäsenille. Toimikuntaan kuuluvat Marja Huovila, Seija Pärssinen, Vuokko Pärssinen-Tainio, Ilmo Pärssinen ja Kyösti Pärssinen.

KYÖSTI PÄRSSINEN

Wernitsan viljelyksiltä Sortanlahden kauppapaikkaan

Wernitsan ja Sortanlahden alueelta tekeillä oleva kyläkirja ei toiveista huolimatta ehdi vielä Pyhäjärvi-juhlille, mutta tavoitteena on saada se painosta elokuun aikana. Tavataan juhlilla ja haastellaan lisää! Terveisin

Ikaalisten Karjalaseuran kirjatyöryhmä
MARJA-TERTTU, KALEVI, KIRSI-MARJA,
MATTI, PIRKKO, PENTTI ja LEA

Paljon nähnyt Singer

Mikko Augustinpoika Vesikko ja vanha Singerin työtuoli. Sen nykyinen koti on Mikon Matti-pojan perheessä Kyrössä.

Maria Matikainen s. 1870 ja Mikko Vesikko s. 1858 vihittiin v. 1888. Mikko Matinpojan sukujuuret ovat Vpl. Pyhäjärven Noitermaassa ja Maria Martintyttären Porsaanmäellä, jossa hän ehti vuoteen 1939 mennessä asua seitsemässä eri talossa.

Marian ja Mikon lapsenlapsista vanhimman, Toini-serkkuni kertoman mukaan äijä kävi ahkerasti huutokaupoissa ja innostui usein huutamaan kaikenlaisia esineitä. Aiemmin tässä lehdessä oli kertomus äijän huutamasta keinutuolista ja sen pitkästä matkasta Porsaanmäeltä Lempäälään. Toini muistaa myös, että mummo motkotti monasti äijälle turhina pitämistään huutokaupatuomisista. Huutokaupasta tarttui kerran mukaan myös Singer-merkin ompelukone, joka päättyi iloisesti surisemaan Vesikon tupaan Marian polkiessa vaatteita lapsille ja aikuisille, milloin muilta töiltään ehätti. Toini muistaa kuinka hänkin mummon ompelupuissa oppi tekemään Singerillä itselleen joitain vaatteita.

Singer surisi talossa siihen saakka, kunnes suurperheeksi kasvanut kolmen sukupolven perhe muutti lähellä olevaan Aukusti Järvisen ja Varpu Tuomaantytär Vesikon entiseen kotitaloon. Isäni August rakensi perheellemme vuonna 1937 oman kotitalon. Tässä vaiheessa porsaanmäkeläinen Matti Viskari toimitti Vesikon veljesten, isäni Augustin ja setäni Matin kesken kiinteistöjen ja irtaimiston jaon 20.2.1937. Todistajina toimivat Juho Laamanen ja Tauno Kinnari niinikään Porsaanmäeltä. Tässä toimituksessa arpa ratkaisi Singerin tulevan kohtalon ja ompelukone päättyi Augustin ja Siviän perheeseen.

Singer on vanhin niistä tavaroista, jotka isäni August toi hevoskuormassa Porsaanmäeltä Keuruulle.

MIKKO AUGUSTINPOIKA VESIKKO

Valtakunnallinen Evakkovaellus taivalletaan Urjalassa 9.7.2016

Kymmenes valtakunnallinen Evakkovaellus järjestetään lauantaina 9.7.2016 Urjalassa. Ensimmäisen Evakkovaelluksen järjestämisestä tulee kuluneeksi 10 vuotta ja Urjalan Karjalaseuran perustamisesta 70 vuotta. Kuvitteelliset evakkomatkat ovat tärkeä keino hoitaa juuria, käydä läpi kokemuksia, muistoja ja muistella. Lähtökohtana on mm. se, miten lapset joutuivat lähtemään evakkotielle.

Vuoden 2016 vaelluksen reitti on noin kuuden kilometrin mittainen.

Valokuvan tunnistus

Pyhäjärvi-lehden huhtikuun numerossa 4/2016 oli Mikko Augustinpoika Vesikon lähettämä kuva pyhäjärveläisistä miehistä sivulla 5.

Vastaava kuva löytyy myös isäni jäämistöstä. Tämän kuvan perusteella täydentyvät nyt henkilöiden nimet, vain yksi nimi puuttuu.

Takarivissä vas. August Vesikko (1901-1962), Robert Kiiski, Albert Savolainen ja Väinö Roininen. Edessä vas. Armas Federley (1906-1969), tunnistamaton, Arvid Federley (1906-1973), Arvi Kiiski ja Vilho Musakka.

Terveisin Feliksin Mikon Arvin poika

RAUNO FEDERLEY

Uusilla asuinsijoilla 70 vuotta, osa 3

Kirjoittajassaan uusille asuinsijoille asettumisesta jatkuu. Aiemmat jaksot on julkaistu numeroissa 4 ja 5 / 2016.

Kauniaisten alue jatkuu uudesta Porin tiestä kylätietä eteenpäin

Läheltä Heikkosia kulkee itä-länsisuunnassa 1960-luvun alussa valmistunut Pori-Tampere "pikatie". Tie halkaisee tältä kohdista sekä Kuljun että Kauniaisten kylän. Tien läheisyydessä on Väinö ja Emilia Kaasalaiselle nimetty kotipaikka. Noitermaassa Kaasalaiset asuivat Vesikonmäellä ja heitä kutsuttiin "Tahvolaisiksi" talon isännän, Tahvon mukaan.

Sodan jälkeen perhe hajaantui. Tahvo oli kuollut, ja perheen äiti Helena asettui asumaan vanhimman tyttären, Ainin luo Savonlinnaan. Samalle suunnalle muuttivat myös veljekset Tuomas ja Verner. Hilikka-tytär avioitui Pohjanmaalle. Väinölä ja Emilialla oli Suoniemelle tullessa poikansa Raimo, ja sittemmin perheeseen syntyivät Ritva, Kari, Raija ja Kaija.

Kaasalaisten asuinpaikalla oli kartanon metsänvartijan asunto, jota he laajensivat ja jonka ympärille muodostui pihapiiri rakennuksineen. Raimo rakensi sittemmin perheelleen kodin vanhempiensa välittömään läheisyyteen. Raija asuu Nokialla ja Kari on Kanadassa. Ritva ja Raimo ovat kuolleet. Kotipaikkaa pitää Kaija omakotitalona, sillä tilan maita on myyty. Emilia-äiti eli 98-vuotiaaksi ja oli viimeiset vuodet Nokian Vihnuskodissa. Kaasalaisia vastapäätä sijaitsee Kauniaisten koulu. Se oli toiminnassa vuodesta 1951 vuoteen 1970. Koulu on nykyisin yksityisomistuksessa.

Kylätietä eteenpäin kuljettaessa kääntyy vasemmalle noin kilometrin mittainen metsätie, mikä johtaa Paljassuolle, Kuloveden Erämiesten majalle. Siinä on pienehkö peltoaukea ja tälle paikalle asetuivat Antti ja Iida Matikainen lapsineen. Noitermaassakin heidän uudehko kotinsa oli kylästä kauempana, Soprikkalaan menevän tien varressa.

Antti oli Tuomas Matikaisen vanhin poika ja häntä kutsuttiin nimellä "Tommo Antti". Paljassuolle nousivat uuden kodin rakennukset ja perhe kasvoi. Vanhimmat lapsista Helmi, Helena, Sinikka, Jouko ja Saini olivat jo Suoniemelle tullessa. Täällä syntyivät Tauno, Seija, Sirkka, Armas,

Sylvi, Arvi ja Asko. Lasten vartuttua Antti ja Iida myivät tilansa paikalliselle naapurille ja ostivat Nokian Jaakkolasta omakotitalon, jossa sittemmin asui Jouko perheineen. Vanhemmat elivät viimeiset vuotensa Vihnuskodissa.

Sisaruksista on enää viisi elossa ja heistä Helena, nyk. Setälä, asuu Kuljun kylässä. Erämiesten majan pihanurmikolla sinnittelee vielä muutama marjapensas kuin muistona siellä kerran asuneesta karjalaisperheestä.

Kauniaisten kylätiestä haarautuu seuraavana tie oikealle. Tämän tien varteen rakensivat uuden kotinsa Antti ja Irja Naskali Alakylästä. Perheeseen kuuluivat tyttäret Sirkka ja Martta sekä Antin vanhemmat, Mikko ja Anni, alkuvuosina myös Antin sisar Selma. Antti ja aiemmin mainittu Eemil Naskali olivat serkuksia. Moilemmat olivat Alakylän Sirkkanmäeltä, läheltä Kahvenitsan järveä ja perheet asuivat siellä naapuruksina.

Antti Naskalin tyttäret avioituivat naapurikylään Jumesniemeen Vuorisen veljesten kanssa. Antti ja Irja myivät tilansa ja muuttivat Vammalaan. Naskalien paikan omistivat heidän jälkeensä Henry ja Riitta Niukkanen. Henry on Toivo ja Kerttu Niukkasen vanhin poika. Muutama vuosi sitten hekin luopuivat tilan pidosta ja muuttivat Nokialle.

Kauniaisten kylätien tuntumassa on vielä kolme siirtolaistilaa. Oikealle, kauempana tiestä olevan mäen päälle rakensivat kotinsa Veikko ja Alma Rastas. Alma oli Kujassuun Matikaisia ja Veikko uusimpia noitermaalaisia. He olivat tuolloin nuori pari ja heidän tilansa oli ns. rintamamiestila. Alma ja Veikko ahersivat noin 20 vuotta tällä paikalla, myivät sitten tilansa ja muuttivat Nokian Korvolaan omakotitaloon. Viimeisenä kotinaan heillä oli Vihnusrinteen palvelutalo, jossa ehtivät elää vain lyhyen ajan. Korvolassa ollut koti on Alman ja Veikon kasvattipojalla.

Veikko Rastaa vanhempien, Tuomas ja Hilma Rastaa talo on seuraavana. Sitä ennen kylätie tekee mutkan vasemmalle ja jatkuu Kauniaisten peräkylään, jossa on useita kartanon entisiä torppia, nyt itsenäisiä tiloja. Tuomas Rastaa koti Noitermaassa oli lähellä rautatietä, Juho Matikaisen naapurissa, entinen Antti Ijaksen talo. Rastaat muuttivat siihen Raudusta alkukesällä 1939, mutta olivat uudessa kotipaikassaan myös sotavuodet 1942-44. Tuomas Rastalle osoitettu asuinpaikka

ka Suoniemellä ei vaikuta siirtolaistilalta, sillä se oli Kauniaisten kartanon entinen sivutila, ja sillä olivat valmiit rakennukset.

Suoniemelle tullessa Rastaaan perheeseen kuuluivat vanhempien lisäksi lapset Jouko, Tyyne, Ahti ja Erkki. Elin, Veikko ja Taimi olivat jo "omillaan", Toivo oli kaatunut sodassa. Tuomas Rastaaan jälkeen talonpitoa jatkoi Jouko perheineen, ja nyt isäntänä on Joukon poika, Matti Rastas. Tyyne, sittemmin Puutti, on tunnetun laulajan, Markku Aron äiti. Vanhemman polven sisaruksista on enää elossa Tampereella asuva Ahti.

Kylätiestä suoraan Rastaaan pihan vieritse kulkeva tie vie Marjamäkeen. Se oli ja on edelleen harmaa, puolitoistakerroksinen hirsirakennus, kartanon työntekijöille aikanaan rakennettu. Tämä rakennus ja läheiset maat tulivat nyt Juho ja Helena Pulakan uudeksi kotipaikaksi. Nämä Pulakat olivat "Kujassuulaisii", kuten Martti Matikaisen perhekin. Perhe oli suuri. Siinä olivat isovanhemmat, Juho ja Helena, eli äijä ja mummo, heidän poikansa Juho ja vaimonsa Helena ja heillä lapset Hannes, Riitta, Markku, (kuoli tapaturmaisesti 9-vuotiaana), Raili, Lauri ja Martti. Marja-Liisa ja Arja syntyivät Suoniemellä. Perheeseen kuuluivat myös Juhon invalidi-veli Matti ja sisar Iida, myöhemmin myös Helmi-sisar sekä Helenan äiti Riitta Jälkönen.

Seitsemänkymmenen vuoden takainen valokuva kertoo, että kesällä 1946 on tässä Marjamäessä vietetty Juho ja Helena vanhemman kultahäitä. Kuvassa näkyy "morsiusparin" perhekunta, sukulaisia ja lähinaapureita. Tuo olikin pitkään aikaan ainoa iloisempi juhlahetki perheessä, sillä kuolema vei pienin väliajoin paitsi vanhukset myös Markun ja Matti-sedän sekä lasten isän, Juhon.

Iida-tädin ohjauksessa rakennettiin navetta, hoidettiin karjaa ja viljeltiin pelloja. Lapset oppivat pienestä pitäen työn tekoon. Ehkäpä se olikin osakimmokkeena heidän aikuisiän yrittäjyyteensä. Hannes muutti Helsinkiin ja oli TV-antennifirman toimitusjohtaja, Riitta oli myyjänä TAY:sin kukkakaupassa ja asuu Tampereella, Raili on ollut taksiryttäjä Porissa, Lauri oli putkiliike Hana-koitteen myymäläpäällikkönä ja asuu Tampereella, Martti teki työnsä Puumerkkifirman työnjohtajana Tampereen Messukylässä, asuinpaikkana Siuro, Marja-Liisa valokuvaajana ja valokuvausliikkeen omistajana Ylöjärvellä, asuu Nokialla ja Arja toimisto-

Helena, o.s. Kuisma ja Juho Pulakan kultahääpäivän kuva uusilla asuinsijoilla kesällä 1946. Kuvassa kultahääpari ja heidän lapsensa ja lapsenlapsensa. Istumassa Matti, ja oikealla Juho nuorempi, ja vaimonsa Helena. Heidän lapsensa oikealta Martti, Hannes, Markku, Riitta, Raili ja Lauri. Takana kolmas vasemmalta Iida ja kolmas oikealta Helmi. Kuva on Riitta Vianderiltä.

virkkailijana Turussa. Sisaruksista Hannes ja Martti ovat edesmenneet. Tädit, Iida ja Helmi, muuttivat Siuroon rivitaloon, jossa asuivat lyhyen aikaa ennen kuolemaansa. Marjamäestä myytiin pellot naapuriin Rastalle, mutta metsäpals-ta Nohkuussa jäi sisaruksille, samoin kotitalo kahden hehtaarin tontteineen. Tämä on sisaruksille ja heidän läheisilleen edelleen tärkeä "Kujassuu", yhteinen kesäkot.

Kauniaisten alue jatkuu "Asevelikylästä" Meskaan

Siurosta tultaessa ennen Kauniaisten kylätietä erkanee tie Jumesniemensuuntaan. Alkuosan asuinalue on nimeltään "Asevelikylä", sillä siinä on useita rintamamiestaloja. Niiden omistajat olivat alun alkaen Kauniaisten kartanon entisiä työntekijöitä.

Tien alkupäässä on myös vanhempien kartanon työntekijöitten asuintaloja. Näistä taloista pienehkö, punaiseksi maalattu puolitoistakerroksinen asuinrakennus tuli asutuksen yhteydessä sisarusten Anna-Kaisa ja Tyyne Purasen sekä heidän isänsä Simo Purasen ja hänen toisen vaimonsa Helenan uudeksi kotipaikaksi.

Simo Purasen talo Noitermaassa oli kylän keskustassa, osuuskaupan vieressä. Siinä asuivat jo mainittujen lisäksi myös veljekset Armas ja Eemil Puranen perheineen. Nyt, uudessa elämänvaiheessa, nämä Puraset jakautuivat kolmeen osaan, sillä Armas ja Eemil saivat kumpikin oman maatilan. Anna-Kaisalla ja Tyynellä oli asuinrakennus

lisäksi myös metsäomistuksessaan. Vuosikymmenien kuluessa "Purasen tyttöjen", kuten heitä tuttavallisesti kutsuttiin, koti hiljeni. Ensimmäinen kuoli vanhuksena, sitten toimeliaat sisarukset, viimeiseksi perikunta myi talon.

Asevelikylässä, kuten aiemmin on kerrottu, oli myös Ahti Matikaisen omakotitalo ja kauppa sen yhteydessä. Alueen kautta kulkeva tie on nykyisin nimeltään Ilveskalliontie ja se päättyy uuteen Porintiehen. Tästä eteenpäin kuljetaan Jumesniemen tietä.

Jumesniemen tien varressa, samoilla kohdilla Rastaaan ja Marjamäen talojen kanssa on laaja peltoaukea nimeltään Meska. Aukea syntyi, kun Kauniaisten kartano, säästääkseen kartanon lähellä olevia tiluksiaan, rai-vautti tähän peltoa asutusta varten. Paikalle muodostettiin viisi siirtolaistilaa.

Ensimmäisenä, tiestä oikealla, metsän puolella oli Armas ja Lempi Hieta-sen uusi kotipaikka. Hieta-sen olivat Alakylästä ja siellä heidän kotinsa sijaitsi kylän keskustassa, Konnitsan ja Puikkoisten tien risteys-sessä, vastapäätä Alakylän kauppaa. Perheessä olivat pojat Yrjö, Pekka, Erkki, Ilkka ja Arto. Lasten vartuttua vanhemmat myivät Suoniemellä olleen kotipaikan ja muuttivat Nokialle.

Hieta-sen naapurissa, samalla puolen tietä, asuivat Väinö ja Kerttu Karilainen, heidän tyttärensä Marja-Liisa ja isovanhemmat Tuomas ja Varpu Karilainen. Karilaiset olivat myös Alakylästä ja siellä heidän kotinsa oli Heinosten tien varressa lähellä Heinosten kylän läpi kulkevaa

Mustaojaa. Väinö ja Kerttu asuivat uudella kotipaikallaan noin 30 vuotta, myivät sitten tilansa ja ostivat Siurosta omakotitalon. Marja-Liisa valmistui sairaanhoitajaksi ja muutti Tampereelle. Väinön kuoleman jälkeen Kerttu muutti tyttärensä läheisyyteen. Nyt perheestä ovat kaikki, myös tytär, kuolleet.

Jumesniemen tien varressa puolella Meskan alueella oli ensimmäisenä Matti ja Kerttu Lappalaisen talo. Perheeseen kuului myös Matin nuori sisar Esteri ja Matin äiti Varpu Lappalainen. Kerttu oli Ilvosen tytär Kiimajärveltä. Lappalaisten talo Pyhäjärvellä oli Pöhlössä, kylän peltoaukean eteläpäässä.

Suoniemelle joutuessaan Lappalaiset rakensivat asuin- ja karjarakennukset, kuten suurin osa uuden elämänvaiheen alkaneista. Matin ja Kertun kuoltua tila myytiin. Esteri avioitui, asui Siurossa ja sai kaksi lasta. Varpu-äiti asui Esterin perheessä ja eli korkeaan ikään. Nyt he kaikki Suoniemelle aikanaan muuttaneet ovat edesmenneitä.

Meskan peltoaukealla on vielä kaksi Naskalin taloa, Juho ja Anna-Mari Naskalin sekä heidän poikansa Väinö Naskalin talo. Perheessä olivat myös pojat Viljo ja Toivo. Nämäkin Naskalit olivat Alakylästä, kotipaikkana Kiiverinnotko lähellä Kahvenitsanjärveä. Naskalien taloissa Kauniaisten Meskassa ei enää asu rakennusvaiheen sukua, ne ovat nyt uusilla omistajilla.

Jatkuu...

ANNA-LIISA
HEIKKILÄ

Mummon evakkomatkoilla olleet perinnelapaset Pyhäjärveltä jäivät talteen

Mummoni Katri Pitkän-Miettinen lähti monien muiden mukana käsin käydessä evakkoon Pyhäjärven Pyhäkylästä. Mukanaan Singer-ompeelukone, rukki ja henkilökohtaisia vaatteita.

Sotilaat, heidän joukossaan isäni Kaarlo Miettinen, lähtivät 16.3.1940 Konevitsasta, missä he palvelivat varusmiespalvelustaan, jatkoivat matkaansa 17.3.1940 klo 15.00 Käkisalmen asemalta ja saapuivat 18.3.1940 klo 22.30 Silvolaan asemalle.

Mummoni saapui 28.1.1940 Alavuden Rantatöysään. Tammikuu ja voidaan olettaa, että silloin oli täysi talvi, eikä varmaankaan suojakeli. Silloin hänellä oli mukanaan kuvassa olevat lapaset ja sormikkaat. Taidokkaasti kudotut ja reissussa rähjäntyneet. Niitä ei saanut paria eikä muutenkaan entisöidä. Vuodet ovat vierineet, jakorvissani soi edelleen mummoni sanat: "Niitä ei huoli korjata, vaan saavat olla muistona niiltä ajoilta". Tietyömailla ei ollut järin helppoa, mutta ei myöskään autoja kantaessa, joten on varsin ymmärrettävää, että päivätyön jälkeeni enää ollut mielestä ottaa neulaa ja lankaa käsiinsä. Mahtoiko edes olla matkassakaan välineitä.

Tuli uusi komennus ja uusi lähtö. Tällä kertaa vakituksena asuinpaikkana ilmoitettiin Kuortaneen-Myöry. Siellä olenkin saanut kyläillä myöhemmin isän nuoruuden ystäväluona. Lapaset ja sormikkaat ovat olleet näyttelyssä Pedersören kirjastossa

muiden sota-ajan puhdetöiden lomassa. Joku saat- taan pohtia, kuinka kehtaa laittaaesille näinkin risaisia, mutta olkoon se vain muistutus. Olipa sellaisiakin, joilla ei edes ollut käsi- neitä lähtiessään.

Muistutus myös siitäkin, että helpolla ei vapautta ostettu. Itselleni tuottaa myös iloa se, että saan mallin uusiin lapsiin ja siitä voi kehittää edelleen pohdintaa, mitä pyhäkyläiset kutoivat? Singeri ja rukki ovat nekin tallessa ja molemmat ovat saaneet olla työssä. Ihan oikeasti. Mummonia settui Lahteen ja Vanerille töihin ja isäni rakastui äitiini Vilppulassa ja asui suurimman osan loppuelämästään Pietarsaassa.

MAILA HÄGGLUND
Tarina julkaistu
aiemmin 18.5.2012
Tampereen seudun VPL

Pyhäjärvi-kerhon emäntä Seija Lintula oli hankkinut Hiitola-juhlista kirjan, jonka ovat toimittaneet: Pia Ketola - Eija Bukowski - Leena Kokko: *Sukupolvien silmukat*. Maahenki 2014.

Kirjasta löytyy neulomisohje ja kuvat Maila Hägglundin mummon lapsista. Lapasten väreinä voi käyttää myös puna-mustaa, kuten monien pitäjälapasten teossa on valko-mustan ohella tehtykin.

PIRJO KIIALA

Maila Hägglund käsissään rakkaat vanhat lapaset.

Seija Lintula on valmistanut pyhäjärveläiset perinnelapaset, joiden ohje löytyy pari vuotta sitten ilmestyneestä Sukupolvien silmukat-kirjasta.

Viiri juhlistaa kotipihan

Hankin viime kesän Pyhäjärvi-juhlista Pyhäjärvi-viirin vanhan hieman hallottuneen Karjala-viirin tilalle, joka onkin ollut mökkikäytössä.

Ja miten upealta ja juhlavalta Pyhäjärvi-viiri näyttääkin punatiiliseinänsä vasten havumetsiköksi! Joka kerran "nousee rinta rottingille", kun astelen mäkeä ylös ja viiri liehuu siinä kotitien päässä.

PEKKA LAULAJAINEN
Salitsanrannan kylästä

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallitus, suluissa varajäsen:

- * Pertti Hakanen, Sastamala (Mauri Hauhia, Turku)
- * Juhani Forsberg, Helsinki (Tarja Kopalainen, Sastamala)
- * Kirsti Naskali, Nokia (Yrjö Inkinen, Huittinen)
- * Pirjo Kiiala, Tampere (Tuomo Hinkkanen, Kokemäki)
- * Markku Pärssinen, Sastamala (Kari Äikäs, Sastamala)

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön adressit

Adressit 10 euroa
kappale
+ postituskulut.
Tilaukset:
Juhani Forsberg
Ryytimaantie 19 A 8
00320 Helsinki,
puh. 050-511 2899
tai
juhaniforsberg@gmail.com

Tilaa oma Pyhäjärvi-lehti
tai anna ystävälle ja sukulaiselle lahjaksi!
Tilaushinta edelleen vain
30 euroa vuosikerta
Lehti ilmestyy joka kuukausi
Soita tilaus p. 040 730 2622

Vpl. Pyhäjärvi -tuotteita edullisesti lahjaksi ja omaan käyttöön

Hanki nyt vaakunapaita, jota saatavana jälleen kaikissa pohjaväreissä valkoinen, helmenharmaa ja musta. Tuote, juuristamme kertova Vpl. Pyhäjärven vaakunapaita, sopii esim. lahjaksi ja asukseksi tuleville kotiseutumatkailijoille, vaikka koko ryhmälle. Aidon värisellä Vpl. Pyhäjärven vaakunan kuvalla ja tekstillä PYHÄJÄRVI VPL varustettua erittäin hyvälaatuista T-paitaa löytyy valkoisissa ja mustissa sekä V- että pyöreällä kaula-aukolla, mutta helmenharmaissa vain pyöreäaukkoisena. Koot S, M, L, XL hinta 15 e/kpl ja isommat koot XXL ja XXXL 20 e/kpl. Mustia V-aukkoisia vain muutama iso koko jäljellä.

Dokumenttielokuva Muistojen järvi vuosilta 1939-44 Pyhäjärvellä, mukana liuskan seloste elokuvasta, DVD:n hinta 20 e/kpl.

Seuran 50-vuotishistoriikki (2007) tarjoushintaan 10 eur/kpl. Hanki myös kirja Suvannon seutu 1917-1921, elämää ja ihmiskohtaloita: hinta jäsenille 30 euroa, muille 40 euroa.

Postitettaessa lähetyksiin lisätään postituskulut. Tilaukset ja tiedustelut toistaiseksi ainoastaan Kaisa-Liisa Korhonen 050-590 5433, e-mail kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi (huom. muuttunut sähköpostiosoite)

Vpl. Pyhäjärvi-seura ry

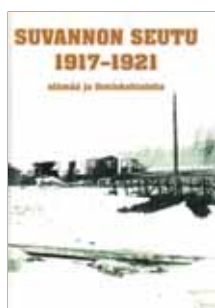
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiöltä tuotteita itselle tai lahjaksi:

Pyhäjärvi-kirja
350 s. Reino O. Kukko –
Kaarle Viika, 1989.
Historiaa sanoin ja kuvin,
sekä murrenasanasto
selityksineen.
Hinta 25 euroa.

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön 60-vuotishistoriikki
136 s. Reino Äikiä, 2008.
Runsaasti kuvia ja muis-
teluita säätiön alkua ajoilta
ja eri paikkakunnilla pi-
detyistä Pyhäjärvi-juhlista
ja muista pyhäjärveläis-
ten tapahtumista.
Hinta 20 euroa.

**Suvannon seutu
1917-1921, elämää ja
ihmiskohtaloita**
336 s.
Suvannon seudun
paikallishistorian
työryhmä, 2015.
Hinta 40 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi-
pöytästandaari**
Suunnittelu Kaarle Viika,
1963. Hinta 42 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi-
isännänviiri**
Koko 45x400 cm.
Suunnittelu Kaarle Viika,
1992. Hinta 75 euroa.

Hintoihin lisätään
postituskulut.

Tilaukset ja lisätiedot
Pirjo Kiiala,
puh.0442815 047 tai
pirjo.kiiala(at)gmail.com.

Mistä löydän hyvän lahjan?

Tässä vihje: Hanki kirjapari *Kaunistu Vpl Pyhäjärveä*, osat I ja II. Yhteensä 736 sivua ja 1750 kuvaa. Koko A4. Hinta vain 95 euroa + läh. kulut. Lisätietoja ja tilaukset: taubila@pp.inet.fi tai 044 564 1040. Noudettavissa myös johtokunnan jäseniltä ilman lähetyskuluja. Sekä <http://vpl-pyhajarvi.fi/kirjapuoti>. Suvannon seutu 1917-1921 elämää ja ihmiskohtaloita 336 s. Hinta 40 euroa. Tilaukset puh. 040 021 3369. Suvanto-kirjaa vain tästä numerosta 040 021 3369 tai sähköpostistani. Numerosta 044 564 1040 vain Kaunistu Vpl Pyhäjärveä.

TAPAHTUMAKALENTERI

Montruan, Pöhlön ja Kalamajan jakokunta järjestää kuljetuksen Pyhäjärvi-juhliin 10.7.2016. Auto-
on mahtuu 49 henkilöä ja matkan hinta on max. 20
euroa. Reitti ja aikataulu: Vammalan linja-autoasema klo
6.00, Äetsä, Pehulan tori klo 06.15, Huittinen linja-
autoasema klo 6.40, Järvenpään kirkko, jumalanpalvelus
klo 10.00. Myös matkan varrelta otetaan kyytiin. Ilmoit-
taudu 0400 626 770, yrjo.kaasalainen@luukku.com tai
050 4000 171. Montruan, Pöhlön ja Kalamajan jako-
kunnan vuosikokous pidetään Järvenpään seurakunta-
opistolla. Tervetuloa mukaan! -Juhlatoimikunta

Linja-autokuljetus Pyhäjärvi-juhliin Järvenpään.
Lähtö 06.00 Ikaalisten torilta, 06.15 Kyröskoski, matka-
huolto, 06.20 Hämeenkyrö S-marketin pysäkki, 06.40
Ylöjärvi, Matkatien pysäkki, 06.45 Lielähti, pikavuoro-
pysäkki (Nestettä vastapäätä), 06.50 Tampere, Pyynikin-
tori, seuraava Aleksanterinkirkon pysäkki, 07.00 Tampe-
re, Vanhakirkko Keskustorilla. Menomatalla voidaan
pitää lyhyt kahvipausi esim. Tiirion ABC tai Linnatuules-
sa. Paluumatkalle Järvenpäästä lähdetään noin klo 16.00.
Tiedustelut: Lea Jokinen, puh. 040 7342865 tai
lea.jokinen@ippnet.fi.

Nännimäisen suukokous 17.7.2016 klo 12. Paikka:
Aitoon koulutuskeskuksen ranta-asuna, Tulikalliontie 54,
Pälkäne. Ilmoittautumiset mielellään 10.7. mennessä
Jukka Pehkonen 0400-722 774 tai Elina Pehkonen 040-
838 8822 tai s-postitse jukka.p.pehkonen@gmail.com.
Tervetuloa!

Pärssisen Sukuseuran kirjahankeeseen tarkoitettu-
ja tekstejä ja kuvia vastaanotetaan sukuseuran infon
yhteydessä Vpl. Pyhäjärvi-juhliin Järvenpään seurakun-
taopistolla luokkatilassa 10.07 klo 12 -14. Kanna kortesi
kekoon sukkurijahankeeseen! -Sukuseuran hallitus

Muistojen järvi -DVD:stä on otettu toinen
lisäpainos. DVD julkaistiin v. 2007. Uuteen
painokseen v. 2011 lisättiin Kaarina Pärssi-
sen kirjoittama esite. Levyä voi ostaa seuran
tilaisuuksissa, kesän juhlilla tai jo ennak-
koon Kaisa-Liisa Korhoselta.
Hinta on 20e / kpl.

Seuraava Pyhäjärvi-lehti ilmestyy
heinäkuussa Pyhäjärvi-juhlien jälkeen.
Aineistot toimitukseen viimeistään
12.7.2016 mennessä, kiitos!

vpl. Pyhäjärvi

Julkaisija: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö sr
Kotisivut: www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Päätoimittaja:
Marjo Ristilä-Toikka
Korpimetsäntie 16
37570 Lempäälä
puh. 040 730 2622
marjo.ristila-toikka@
kolumbus.fi

**Tilaukset, jakeluhäiriöt ja
osoitteenmuutokset:**
Toimitus, päätoimittaja
Korpimetsäntie, Lempäälä
kts. yhteystiedot vierestä

**Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön
asiamies**
Kirsti Naskali
Miharintie 312
37200 Siuro
puh. 040 719 2692
kirsti.naskali@gmail.com

Sivunvalmistus:
Marjo Ristilä-Toikka

Toimitusneuvosto:
Juhani Forsberg, Pertti
Hakanen, Mauri Hauhia,
Kirsti Naskali, Esko Pu-
lakka, Markku Pärssinen ja
Marjo Ristilä-Toikka.

**Toimituksella on oikeus
lyhentää ja muokata
lehteen lähetettyä aineistoa.**

Painopaikka:
Botnia-Print Oy
Kokkola

Tilaushinnat: koti- ja ulkomaat 30 euroa /vsk.

Ilmoitushinnat (pmm): kuolinilmoitukset.....0,70 e
tekstissä.....0,80 e
pienin ilmoitus.....20 e
Hintoihin lisätään alv. 24%